www.e-rara.ch

Demosthenis et Aeschinis principum Graeciae oratorum opera

Demosthenes

Basileae, [1571-]1572

Universitätsbibliothek Basel

Persistent Link: https://doi.org/10.3931/e-rara-98668

Dinarchi Contra Demosthenem Oratio, XVIII. Hieronymo Wolfio interprete

www.e-rara.ch
Die Plattform e-rara.ch macht die in Schweizer Bibliotheken vorhandenen Drucke online verfügbar. Das Spektrum reicht von Büchern über Karten bis zu illustrierten Materialien – von den Anfängen des Buchdrucks bis ins 20. Jahrhundert.

e-rara.ch provides online access to rare books available in Swiss libraries. The holdings extend from books and maps to illustrated material – from the beginnings of printing to the 20th century.

e-rara.ch met en ligne des reproductions numériques d'imprimés conservés dans les bibliothèques de Suisse. L'éventail va des livres aux documents iconographiques en passant par les cartes – des débuts de l'imprimerie jusqu'au 20e siècle.

e-rara.ch mette a disposizione in rete le edizioni antiche conservate nelle biblioteche svizzere. La collezione comprende libri, carte geografiche e materiale illustrato che risalgono agli inizi della tipografia fino ad arrivare al XX secolo.

Nutzungsbedingungen Dieses Digitalisat kann kostenfrei heruntergeladen werden. Die Lizenzierungsart und die Nutzungsbedingungen sind individuell zu jedem Dokument in den Titelinformationen angegeben. Für weitere Informationen siehe auch [Link]

Terms of Use This digital copy can be downloaded free of charge. The type of licensing and the terms of use are indicated in the title information for each document individually. For further information please refer to the terms of use on [Link]

Conditions d'utilisation Ce document numérique peut être téléchargé gratuitement. Son statut juridique et ses conditions d'utilisation sont précisés dans sa notice détaillée. Pour de plus amples informations, voir [Link]

Condizioni di utilizzo Questo documento può essere scaricato gratuitamente. Il tipo di licenza e le condizioni di utilizzo sono indicate nella notizia bibliografica del singolo documento. Per ulteriori informazioni vedi anche [Link]

Visual Library

defensionem conuertunt: quod perinde est, ac si accensa candela oculos, quibus illa seruire debet, exurerent, aut pugiones contra magistratus vltionem sicarijs offerrent. Sed videmus tantam extitisse naturæ humanæ deprauationem, vt optimæ quæq; ac præstantissimæ res ad pessimos vsus conferantur. Pleriq; autem oratores ijs ingenijs sunt, vt plurimùm indulgeant odio, inuidiæ, ambitioni, auaritiæ, falsæ populi suorũq; gregalium gratiæ, cum interitu rerum publicarum, & multis priuatorum etiam hominum calamitatibus. Quod cum animaduertissent Romani imperatores: iurisprudẽtiam eloquẽtiæ prætulerunt, ac iusticiæ sacerdotes in eorũ locum, quibus lingua vænalis esset, succedere voluerunt: cõsilio fortasse non malo, sed euentu æquè infelici, vt res ipsa declarat. Quum igitur ab omni ætate accidisse videamus, vt sursum deorsum miscerentur omnia: nos quoq; abusum eloquentiæ intelligere, & verum eius vsum, contra improborum magistrorum consuetudinem, amplecti debemus, idq; cum omnibus alijs faciendum est, tum verò Theologis, qui vulgo etiam contentionis cupidiores quàm veritatis perhibentur, & magis in eo elaborare, vt calumnijs aduersarios deformẽt, quàm vt sese doctrinæ puritate & vitæ integritate commendent, aut suos auditores ad corrigendas falsas opiniones & morum prauitatem emendandam prudenter instruant, & totis eloquentiæ viribus cohortentur. Sed quid hæc ad Demosthenem, aut Dinarchum? aiat aliquis.

DINARCHI CONTRA DEMOSTHENEM ORATIO, XVIII. HIEronymo Vuolsio interprete.

Occupatione deprecatur eiusdẽ rei sæpius audiendę molestiam.

ESte quidem magistratus vester, Athenienses, cum ipse capitis sese condẽnarit, si quicquam ab Harpalo accepisse conuinceretur: adeò manifestè conuictus est acceptorum ab ijs munerum, quibus se hactenus aduersari est professus. Cùm autem Stratocles multa verba fecerit, & pleraq; crimina iam occupata sint, ac senatus Areopagiticus ipsius indicij æquas & veras rationes attulerit: de ijs verò quæ restabant, Stratocles sit locutus: & decreta iam quæ ad rem pertinebant, recitarit: relinquitur nobis, Athenienses (tantam præsertim causam agentibus, quanta nulla vnquam oblata est reipublicæ) vti vos ex æquo omnes hortemur, primùm vt nobis reliquis veniam detis, si fortè in quædam ab alijs allata in medium, inciderimus, (Nec enim eò repetemus eadem, vti vos obtũdamus: sed vt ad maiorem iracũdiam concitemini.) Deinde ne commune ius totius ciuitatis negligatis: nec salutem publicam cum Rei eloquentia commutetis. Illud enim videtis, Athenienses apud vos quidem de Demosthene fieri iudicium: apud alios autem de vobis: qui obseruant, quemadmodum patriæ commodis studeatis: atq; vtrum priuatas istorum sordes & improbitatem in vos recipiatis: an verò mortalibus omnibus declaraturi sitis vestrũ in eos odium, qui largitionibus, in reipublicæ fraudem, corrumpuntur: neq; vos inquisitionem istam senatui Areopagitico mandasse, vt delatos absolueretis: sed, vt eius indicio cognito, vos illos, vt eorum facinora merentur, vlciscẽremini, id quod nunc vobis in manu est. Nam cum iustum plebiscitum factum sit, omnesq; ciues inuestigare cupiant, qui nam oratores isti sint, qui cum ignominia & periculo reipublicæ pecuniam ab Harpalo accipere non dubitarint: prætereaque tu ipse Demosthenes, ac multi alij decreto hac de re inquiri iusseritis à senatu: instituto maiorum, num qui

Exhortatio iudicũ ab hominum expectatione, ipsorumq; officio.

aurum

A οἰομένους καὶ λαχεῖν σωθῆναι. παρόμοιον γὰρ ποιοῦσιν, ὥσπερ εἰ πυρὶ τὸ λύχνον ἅψας τὴν ὠφελοῦσαν ἕνεκα, τούτῳ τοὺς ὄψεις κάοιμι ὀπτῆρεῖ, ἢ ξιφίδια τοῖς ἀνδροφόνοις τὴν ἐκφυγεῖν ἀυλοῖς ἕνεκα τὰς παρὰ τῶν ἀρχόντων τιμωρίας παραδιδῶ· ἀλλὰ γὰρ ὁρῶμεν ὅτι τοσοῦτον πονηρίας ἡ τῶν ἀνθρώπων φύσις μεταπεσοῦσα τυγχάνει, ὥστε τὰ κάλλιστά τε πάντα καὶ ἄριστα τῶν ὄντων ὑπὸ τοῖς πονηροτάτοις ἐγχειρήμασι παραλαμβάνεται. οἱ δὲ πλεῖστοι τῶν ῥητόρων τοιοῦτοι, τὰς φύσεις εἰσὶν οἷοι τὰ πολλὰ ὑπηρετεῖν πρός τε φθόνον, καὶ τὴν δυσμενείαν, καὶ τὴν φιλοτιμίαν, καὶ τὴν αἰσχροκερδείαν καὶ τὴν ψευδωνύμου θεραπείαν τῶν δήμων τε καὶ τῶν διασωτῶν· ὅθεν γε καὶ τὰς πόλεις ἀπόλλυσι, καὶ δὴ πολλοὺς καὶ τῶν ἰδιωτῶν τὴν δυσυχίαν ἀεὶ πάσχειν συμβαίνει. ὅπερ οἱ τῶν ῥωμαίων αὐτοκράτορες καταλαβόντες, τὴν τῶν νόμων ἀκείαν τῶν λόγων δωρεμένοις ἀντεπιμελόμενοι φαίνονται, καὶ τοὺς λεγομένους τῆς δικαιοσύνης ἱερεῖς αὐτὴν τὴν ὠνίαν χρωμένων τῇ γλώττῃ αὐτῆς καταστήσαντες· ἀφοῦλως ἴσως βεβιωκόμενοι, ἀπορυγόντες καὶ αὐλοὶ ὅπερ αὐτὸ δείξειν τε τὴν πρᾶγμα, τὴν προαιρέσεως. τιμωρῶν ὑμᾶς χρὴ, γιγνώσκοντας, ὅτι διὰ παντὸς τὰ πάντα κάτω καὶ ἄνω στρέφει, τὰ μὴ δεξιαραπόμενα πρὸς τοὺς λόγους εἰκ ἀγνοεῖν, τὴν δ' ὀρθὴν τούτων χρῆσιν, ὥσπερ τὴν ἀντίπορον οἱ πονηροὶ τῶν διδασκάλων ἐπιτίθεσιν, ἀσπάζεσθαι. Προσήκει μὲν ἐν τοῖς ἀπαντᾶς μὴ τοὺς ἄλλους φαίνεσθαι πρεσβευόμενος, ἐχθίστοις δὲ τοὺς θεολόγους τῶν φάσκοντας· καὶ σφόδρα πῆς πολλοῖς ὑπολαμβανομένοις τε καὶ λεγομένοις, ὡς ἀπεδάζεσι μᾶλλον πρὸς τὴν φιλονεικίαν, ἢ τὴν φιλαλήθειαν· καὶ πρεσβυτικώτερον ποιεῖν τὸ πρεσπλακίζειν τοὺς ἀνθρώπους, ἢ τὰ αὐτοὶ διά τε τὴν κείσεις τῆς διδασκαλίας, καὶ τῶν τῆς ἀνασφοῦς καὶ καθαρᾶς διάνοιαν, ὑπολύψεως ὀπτεικεστέρας, τυγχάνειν· καὶ τὰ ψεύδη τῆς δοξαμάτων ἐν τῆς ψυχῶν τῆς ἀκροατῆς καθελεῖν· καὶ διδάσκειν, τίνα τρόπον βελτίους ἂν ἦσαν. Ἀλλὰ γὰρ τί τοῦ τοῦ πρὸς δημοσθένους ἢ δεινάρχου; φάνη τὶς ἂν δικαίως.

ΔΕΙΝΑΡΧΟΥ ΚΑΤΑ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΛΟΓΟΣ.

Ὁ μὲν δημαγωγὸς ὑμῖν ὦ ἀθηναῖοι καὶ θανάτου τιμήσεις ἑαυτῷ ἂν ἐξελεγχθῇ ὁ πεισῶν εἰληφὼς παρ' ἁρπάλου· ὅτος φανερῶς ἐξελήλεγκται δῶρα εἰληφὼς παρὰ τούτων, οἷς ἐναντία πράττειν ἔφη τὸν ἄλλον χρόνον. πολλῶν δὴ τοῦ στρατοκλέους εἰρημένων καὶ τῶν πλείστων προσκαθειλημμένων κατηγορημάτων, καὶ τὰ μὲν αὐτῆς τῆς ἀποφάνσεως, τῆς ἐξ ἀρείου πάγου βουλῆς, δικαίας καὶ ἀληθεῖς ἀποδείξεις εἰρηκύας· ὑπὲρ δὲ τῶν ἀκολουθῶν τούτοις στρατοκλέους εἰρηκότος, καὶ τὰ ψηφίσματα ἀναγνωκότος ἤδη τὰ ὑπὲρ τούτων· ὑπόλοιπον ἡμῖν ὦ ἀθηναῖοι (καὶ τοῦτο ἀγωνιζομένοις ἀγῶνα τηλικοῦτον, ἡλίκος οὐδεπώποτε γέγονε τῇ πόλει) κοινῇ πᾶσιν ὑμῖν προσκελεύσεται, πρῶτον μὲν ἡμῖν τοῖς λοιποῖς συγγνώμην ἔχειν, ἂν τῶν αὐτῶν ἐνίοις τοιεπίπτωμεν. (οὐδὲ ἵνα ἐνοχλῶμεν ὑμᾶς, ἀλλ' ἵνα ὀργίζησθε μᾶλλον παροξυνόμενοι, εἰς ὑπὲρ τῶν αὐτῶν ἐρῶμεν) ἐπὰν μὴ τοιεῖσθαι τὰ κοινὰ τῆς πόλεως ἀπάσης δίκαια, μὴ δὲ τὴν κοινὴν σωτηρίαν ἀντικαταλλάξασθαι τῶν κρινομένου λόγων. ὁρᾶτε γὰρ, ὦ ἀθηναῖοι, ὅτι τοῦτο μὲν ὑμῖν, δημοσθένης οὗτος κρίνεται, παρὰ δὲ τοῖς ἄλλοις, ὑμᾶς· οἱ σκοποῦσι τίνα τρόπον γνώμην ἔχετε περὶ τῆς πόλεως συμφερόντων, καὶ πότερον τὰς ἰδίας τούτων δωροδοκίας καὶ πονηρίας ἀναδέχεσθε εἰς ὑμᾶς αὐτοὺς· ἢ φανερὸν πᾶσιν ἀνθρώποις ποιήσετε, διότι μισεῖτε τοὺς κατὰ τῆς πολιτείας δῶρα λαμβάνοντας· καὶ οὐκ ἐν ἀφῆτε, ζῆλεῖν τοιοῦτε τῇ ἐξ ἀρείου πάγου βουλῇ· ἀλλ' ἵνα ἀποφηνάντων τούτων, ὑμεῖς τιμωρήσασθε τὰ ἀδικήματα ἄξιως. νυνὶ δὲ τοῦτο ἐφ' ὑμῖν ἐστι. ψηφισαμένου γὰρ τοῦ δήμου δίκαιον ψήφισμα, καὶ πάντων τῶν πολιτῶν βουλομένων εὑρεῖν, τίνες εἰσὶ τῶν ῥητόρων οἱ τολμήσαντες ὑπὲρ διαβολῆς καὶ κινδύνου τῆς πόλεως χρήματα παρὰ ἁρπάλου λαβεῖν· καὶ πρὸς τούτοις ψήφισμά τε γραψαντες, ὦ δημοσθένες, σὺ καὶ ἑτέρων πολλῶν ζῆλεῖν τὴν βουλὴν περὶ αὐτῶν· ὡς αὐτῇ πάτριόν ἐστιν, εἴ τινες

B

C

εἰλήφασι

εἰλήφασι παρὰ Ἁρπάλου χρυσίον, ζητεῖ ἡ βουλή. οὐκ ἐκ τῶν παρακλήσεων μαθοῦσα τὸ δίκαιον. οὐδὲ τὴν ἀλήθειαν, καὶ τὴν πίστιν τὴν περὶ αὐτὴν, ἀπὸ σοῦ καταλῦσαι βουλομένη· ἀλλ' (ὅπερ καὶ αὐτοὶ οἱ Ἀρεοπαγῖται εἶπον) παρορῶσα ἡ βουλὴ, ὦ ἄνδρες, τὴν τούτων ἰσχὺν τὴν ἐν τῷ λέγειν καὶ πράττειν. οὐκ οἰομένη δεῖν ὀδεμίαν ὑποτοπάζεσθαι τὴν ἀπὸ αὐτῆς ἐσομένων βλασφημιῶν, εἴ τις μέλλοι τῇ πατρίδι αὐτῆς αἰτίαν μοχθηρὰν καὶ κίνδυνος ἔσεσθαι. τούτων δὴ ὡς ἐδόκει τῷ δήμῳ καλῶς καὶ συμφερόντως πεπραγμένων, αἰτίαν νῦν καὶ παρακλήσεις καὶ συκοφαντίαι παρὰ Δημοσθένους ἥκουσιν· ἐπειδὴ οὗτος ἀποπέφαντται εἴκοσι τάλαντα ἔχων χρυσίου. καὶ ἡ τῶν ἐκπροσοίσας φόνων ἀξιόπιστος ἐστὶ βουλὴ τὸ δίκαιον καὶ ἀληθὲς ὁρᾶν· καὶ κυρία δικάσαι τὲ περὶ τοῦ σώματος καὶ τῆς ψυχῆς ἑκάστου τῶν πολιτῶν· καὶ τοῖς μὲν βιαίῳ θανάτῳ τελευτηκόσι βοηθῆσαι. τοὺς δὲ παρανομόντας τὲ ἐν τῇ πόλει παραπεπραγμένους ἐκβαλεῖν, ἢ θανάτῳ ζημιῶσαι· νῦν ἀπὸ τοῖς καὶ Δημοσθένους ἀποπεφασμένοις χρήμασιν, ἄκυρος ἔστι καὶ δικαίως· καὶ καταψευσαι δὴ ἡ βουλὴ Δημοσθένους τοῦτο γὰρ ἐστιν ὑπερβολὴ τοῦ πράγματος. σὺ καταψευσαι καὶ δημάδου; καθ' ὧν ἃ δὴ τἀληθὲς εἰπεῖν, ὡς ἔοικεν, ἀσφαλές ἐστιν; οἱ πολλὰ πρότερον τῶν κοινῶν ἐκείνη ζητεῖν προσετάξατε, καὶ παρὰ τοὺς γνωμένας ζητήσεις ἐπηνέσατε; οὓς δ' ἡ πόλις ἅπασα ἀδύνατα) ἀναγκάσαι τὸ δίκαιον ποιεῖν· καὶ τοῦτο ἡ βουλὴ ψευδεῖς ἀποφάσεις πεποίηται; ὦ Ἡράκλεις. παρὰ τί οὖν ἐν τῷ δήμῳ σωιεχώρεις, ὦ Δημόσθενες, ἐὰν ἀποφήνῃ καὶ σὺ ἡ βουλὴ, θάνατον ἑαυτῷ τὴν ζημίαν; καὶ παρὰ τὴν πολλὰς αὐξήσας σὺ τὴν τοῦ βουλῆς ἰσχυριζόμενος ἀποφάσεσιν· ἢ τοῦ νῦν ἐλθὼν ὁ δῆμος, ἢ τίσι προστάξας ζητεῖν περὶ τὴν ἀφανῶν καὶ μεγάλων ἀδικημάτων, ὄρει τὴν ἀλήθειαν, τὸ μὲν γὰρ σωιέδριον τὸ πρότερον δοκῶ εἶναι πιστὸν, σὺ καταλύεις ὁ δημοτικὸς εἶναι φάσκων· ὦ τῶν σωμάτων φυλακὴν ὁ δῆμος ἀπεκαταστήσας ἔδωκεν· ὦ τὴν πολιτείαν ὁ δῆμος πολλάκις ἐγκεχείρηκεν, ὃ παραφύλακε τὸν σὸν σῶμα τοῦ βλασφημεῖν ἐπὶ αὐτῷ μέλλοντος πολλάκις, ὡς σὺ φῆς, ἀπὸ βουλῆς· ὃ φυλάττει τὰς ἀπορρήτους παραθήκας, ἐν αἷς τὸ πόλεως σωτήρια κεῖται. δίκαια μὲν οὖν δίκαια τρόπον γέ τινα πάλαι τὸ συέδριον. εἰρήσεται γὰρ ἃ γινώσκω. δυοῖν γὰρ θατέρου ἐχρῆν αὐτὸν, ἢ καὶ τὴν πρότερον ζήτησιν τὴν ὑπὲρ τῶν τριακοσίων ταλάντων τῶν περὶ τοῦ Περσῶν βασιλέως ἀφικομένων ζητεῖν, καθάπερ συνέταξεν ὁ δῆμος· ἵνα τότε δόξῃ καὶ δίκαιος τοῦ θηρίου τούτου, καὶ τῶν μεταπεμπομένων ἐκεῖνα τὰ χρήματα. φανερῶν γενομένων, καὶ τῆς περὶ θηβαίους προδοσίας ἐξελεγχθείσης, οὗ τοῦ προδόντος ἀπηλλάγημεν τοῦ δημαγωγοῦ, δίκαιον ἀξίαν δόξαι· ἢ, εἰ ταῦτ' ὑμεῖς ἐβούλεσθε δημοσθένει συγχωρεῖν, καὶ πολλοὺς ἐν τῇ πόλει τοὺς καθ' ὑμῶν δωροδοκήσαι εἶναι· τοὺς περὶ τῶν νῦν ἀποπεφασμένων ζήτησιν χρημάτων μὴ προσδέχεσθαι, πεῖραν ὑμῶν ἐν τοῖς πρότερον εἰληφότας· ὅπου γε ὄντα καλῶς καὶ δικαίως τὸν ἀποφάσεως τὸν καὶ τούτου καὶ τῶν ἄλλων νῦν γεγενημένης, καὶ τὸν ἐξ ἀρείου πάγου βουλῆς, οὔτε τὸν δημοσθένους, οὔτε τοῦ δημάδου δυνάμιν ὑποφλαμένης. ἀλλὰ τὸ δίκαιον αὐτὸ καὶ τἀληθὲς προυργιαίτερον πεποιημένης· ἀδὲν ἧττον παρεισέρχεται δημοσθένης, περί τε τὸν βουλῆς βλασφημῶν, καὶ ἐπὶ ἑαυτοῦ λέγων, οἷς παρανόμως καὶ πρὸς ὑμᾶς αὐτίκα χρήσεται λόγοις, ἐξαπατῶν ὑμᾶς, ὡς ἐγὼ θηβαίους ὑμῖν ἐπίησα συμμαχοῦσι. οὐκ. ἀλλὰ τὸ κοινῇ συμφέρον ἀμφοτέραις ἐλυμήνω τὴν πόλεσιν, ὦ δημόσθενες· ἐγὼ παρέταξα πάντας εἰς χαιρώνειαν. οὐκ, ἀλλὰ ἔλιπες μόνος αὐτὸς τὴν ἐκεῖ τάξιν. ἐγὼ πολλὰς ὑπὲρ ὑμῶν ἐπρέσβευσι πρεσβείας. ἐφ' οἷς οὐκ οἶσθ' ὅ, τι ποτ' ἂν ἐπόιει, ἢ τίνας ἂν εἶπε λόγους, εἰ συνέβη κατορθῶσαι αὐτῷ ἃ συνεβούλευσεν· ὃς δὴ τοῖς τοιούτοις

A aurum ab Harpalo acceperint, inquirit senatus. Neque verò is ex istis cohortationibus, ius illud didicit: neq; veritatem & fidem suã in tua causa perdere voluit: sed (vt & ipsi Areopagitæ dixerunt) eo, quòd senatus, istorum, cùm verbis faciendis, tum rebus gerendis, potentiam prospexit: neq; cõmittendum cẽsuit, vt vllius contra se iaciẽdi maledicti metu, patriæ suæ vllum crimen aut periculum crearetur. Hæc cum populi iudicio rectè atq; vtiliter acta essent: nunc querelæ & provocationes atq; calumniæ à Demosthene afferuntur: posteaquam indicatum est, eum viginti auri talenta accepisse. Is ergo senatus, cuius grauis est autoritas in verè perueſtigandis & rectè diiudicandis cædibus consultò factis: qui potestatem habet, cùm de corpore & vita cuiusq; ciuis pronunciandi, tum violenta morte peremptis opitulandi: eos autem qui aliquid interdictum legibus in vrbe cõmiserunt, vel eijciendi, vel capite plectendi: is ergo nunc indicio de pecunia contra Demosthenem facto, ius suum atq; autoritatem amittet? Quid ni? falsò enim præiudicio senatus Demosthenẽ oppressit. Et quid

B addi queat ad istam impudentiam? Te scilicet ac Demadem mendacio oppressit, in quos, vt res declarat, nec vera dicere tutum est? qui prius multa publica negocia ei inquirenda mandastis: factasq; inquisitiones laudastis? & quos vniuersa ciuitas cogere non potest, vt ea quæ æqua sunt, faciant, contra eos senatus falsum iudicium fecit? O Iupiter. Cur ergo in concione capite dare pœnas non recusabas Demosthenes, si te senatus detulisset? Cur tu multos sustulisti indicijs senatus nitens? Quò se nunc populus conuertat, aut quibus inquisitionem obscurorum & magnorum facinorum mandet ad compeniendam veritatem? Nam id concilium quod prius fide dignum habitum est, tu qui te popularẽ perhiberi postulas, euertis: cuius fidei populus vitam ciuium commisit: cui rempublicam & libertatem sæpe custodiendam tradidit: quod tuum corpus, vt se nunc conuicijs incesseres scilicet, defendit, sæpè, vt tu ais, insidijs appetitum: quod arcana pacta conseruat, in quibus sita est salus reipublicæ. At iurè hoc, iurè quodammodo accidit concilio. Nec enim dissimulabo sententiam meam. Decuit enim eos, aut prius de trecentis talentis à rege Persarum allatis, inquirere, quemadmo-

C dum populus constituerat: vt tum ista bellua supplicio affecta, & ijs qui pecuniam illam partiti erant, cognitis, & proditione, qua Thebanos iste perdidit, in lucem prolata, isto populi duce liberati essemus, pro merito mulctato: aut, si vos ista condonare Demostheni voluissetis, quò multi in vrbe existerent, qui contra vos munera caperent, hanc indicatæ iam pecuniæ inquisitionem non suscipere, vt qui prius, quibus animis essetis, periculum fecissent. Quippe cum iudicio nunc adeò rectè & iustè contra istum & cæteros facto, senatus Areopagiticus neq; Demosthenis neq; Demadis opes formidarit: sed maiorem æquitatis & veritatis rationem habuerit: nihilominus Demosthenes circumeat, & senatum insectans, & semetipsum iactans ijs verbis, quibus statim insolenter apud vos vtetur decipiendi gratia, cùm se effecisse dicet, vt Thebani societatem vobiscum inirent. Non, sed id quòd æquè ciuitati vtriq; expediebat tu corrupisti Demosthenes. Se omnes ad Cheroneam in aciem eduxisse. Non, sed solus illic acie excessisti. Se multas pro vobis legationes obijsse. quibus elatus, equidem nescio quid egisset, aut quæ verba fecisset, si consilia eius successum habuissent, qui ad tales calami-

Refutatio, senatui potius quàm Demosthenni credendum esse.

Accusat senatus lenitatem, ad remouendam calũniæ suspicionem.

Elevatio meritorũ Demosthenis.

calamitates & tanta mala conflanda totum orbem terrarum peragrarit? Et tamen præmia sibi maxima decerni postulat, vt & in patriæ fraudem munera capiat, & contra populum quiduis & dicat & faciat impunè. Ac Timotheo quidem, qui Peloponnesum classe circumuectus est: qui Lacedæmonios nauali ad Corcyram prælio superauit: qui Cononis filius fuit, à quo Græcis libertas restituta est, à quo capta Samus, Methone, Pydna, Potidæa: & præter has aliæ viginti vrbes: nihil apud vos ista profuerunt: neque talia beneficia cum iudicio tum constituto, & iureiurando, quo dato suffragia ferebatis, commutastis: sed centum talentis mulctastis: quòd ipse fatebatur, se à Chijs & Rhodijs pecuniam accepisse: impurum autem istum Scytham (nec enim temperare mihi queo) quem non vnus vir, sed totus ex Areopago senatus, facta inquisitione, pecuniam contra vos habere indicauit: quem esse mercenarium & captatorem munerum contra rempublicam declarauit, & harum rerum conuicit: eum non vlciscemini? in eum exempla non edetis? quem non modò regium aurum accepisse constat: sed rempublicam esse depeculatum, & nunc ne ab Harpalo quidem allata pecunia abstinuisse? Enimuero quam meritorum Timothei partem constituunt Demosthenis legationes Thebis obitæ? aut quis non derideat vos, qui audire ista non grauemini, si conferat eas actiones, quibus iste gloriatur, cum Timothei & Cononis beneficijs? Sed non decet cum quisquilijs istis eos comparari, qui res pro vobis & republica nostra & maioribus dignas gesserunt. Quare senatusconsulto de Timotheo exhibito, reuertar ad orationem de isto institutam. Recita. Senatusconsultum. Talis fuit ille ciuis, Demosthenes, qui iure & veniam & gratiam inuenisset à suis ciuibus: qui non dictis, sed factis multa officia reipublicæ præstitit: qui idem semper institutum vsq; ad obitum tenuit: non vt tu crebris mutationibus cœlum terræ miscuit: neq; tantas remunerationes à populo flagitauit, vt superior esset legibus: neq; postulauit, vt qui iurarunt se ex legibus pronunciaturos, peierarent: sed & condemnari voluit, si iudicibus visum esset. qui non excusationes temporum attulit: neq; aliud sensit, aliud pro concione dixit. Non occidetis, Athenienses, sceleratum istum hominem, qui præter alia multa & magna peccata, etiam Thebanorum vrbem euerti passus est, cum à rege Persarum trecenta talenta ad eorum conseruationem accepisset? Nam cum Arcades in Isthmum venissent, atq; Antipatri legatos re infecta dimissent: & infelicium Thebanorum admissent, qui mari ægrè ad eos peruenerant supplices, & caduceos oleaginos, vt aiebant, gestantes: dicturi apud Arcades: Thebanos non eo animo res nouas moliri, quòd Græcorum amicitiam desertam vellent, aut Græcis aduersaturi essent: sed quòd Macedonum in suam vrbem violentiam diutius tolerare non possent, neq; perpeti seruitutem & contumelias, quas hominibus ingenuis fieri viderent. Quibus cum opem ferre Arcades parati essent, adducti misericordia malorum quæ audierant ac declarassent, se corporibus Alexandrum propter tempora sequi coactos, voluntatibus autem cum Thebanis & Græcorum libertate fuisse coniunctos: eorumq; dux Astylus venalis esset, vt & Stratocles narrauit, & decem talenta postularet ob adducenda Thebanis auxilia, ac legati ad istum venissent, quē aurum regiū habere scirēt: & orarent atq; obtestarentur, vt pe-

Exempla seueritatis iudicum in claros viros.

Cōtentio actorum Demosthenis & Timothei.

Criminatur Demosthenē excidij Thebanorum.

A πιάτοις ἀτυχήμασι, καὶ κακοῖς ἅπασιν ἐπεληλυθὼς τὴν οἰκουμένην· ὅμως ἀξιοῖ δωρεὰς αὐτῷ δεδόσθαι τοὺς μεγίστας, λαμβάνειν δῶρα καὶ τὴν πολιτείδος, καὶ λέγειν τὰ πράττειν καὶ τὴν δημον, ἃ αὐτὸς βούλεται. τὰ μὲν Τιμοθέῳ μὲν, ὦ Ἀθηναῖοι, πελοπόννησον περιπλεύσαντι, καὶ τὴν ἐν κερκύρᾳ ναυμαχίαν νικήσαντι λακεδαιμονίους, καὶ κόνων ὁ υἱεῖ, καὶ τοὺς ἕλληνας ἐλευθερώσαντος, καὶ σάμον λαβόντος, καὶ μεθώνην, καὶ πύδναν, καὶ ποτίδαιαν, καὶ πρὸς ταύταις ἑτέρας εἴκοσι πόλεις, οὐκ ἐπιήσατο εὐπόλογον· οὐδὲ τῆς τότε κρίσεως, οὐδὲ τοῦ ὅρκου, οὓς ὀμωμοκότες ἐφέρετε τὴν ψῆφον, οὐ πικατηλλάξασθε τὰς τοιαύτας διαφορὰς· ἀλλ' ἑκατὸν τάλαντα ἐζημιώσατε. ὅτι χρήματα αὐτὸς ἔφη παρὰ χίων εἰληφέναι, καὶ ῥοδίων. τὸν δὲ καταπύγονα τοῦτον καὶ σκύθην (ἐξάγομαι γὰρ) ὃν οὐκ οἶς ἀνὴρ, ἀλλὰ πᾶσα ἡ ἐξ ἀρείου πάγου βουλὴ ζητήσασα ἀποφαίνει, χρήματα ἔχειν καθ' ὑμῶν· καὶ ὃς ἀποφαίνει μισθαρνῶν καὶ δωροδοκῶν καὶ τὴν πόλεως· καὶ ταῦτα ἐξελήλεγκται· τοῦτον οὐ τιμωρησάμενοι παράδειγμα ποιήσετε τοῖς ἄλλοις; ὃς ἐκ τῶν βασιλικῶν μόνον εἰληφὼς χρυσίον φανερός ἐστιν· ἀλλὰ καὶ ἐξ αὐτῆς τὴν πόλεως κεχρημαλισμένος· ὁ νῦν ἀν-

B τὴν ὑπὸ ἁρπάλου κομισθέντα χρημάτων εἰς τὴν πόλιν ἀποχόμενος· καί τοι τί μέρος ἐστὶ τῶν ὑπὸ τιμοθέου πεπραγμένων ἀγαθῶν, ἃς δημοσθένης ἐπρέσβευσεν εἰς θήβας πρεσβείας; ἢ τίς οὐκ ἂν καταγελάσειεν ὑμῶν, τὴν τοῦ τοιούτου ἀνάγκην, αὐτιθεὶς, ἐφ' αἷς οὗτος σεμνύνει πράξεσιν, ἐκείνας; ἃς τιμόθεος ὑμᾶς καὶ κόνων ὠνηρέτησαν· ἀλλὰ γὰρ οὐ πρὸς τοῦτο τὸ κάθαρμα παραβαλεῖν δεῖ, τὰς ἀξίας καὶ τὴν πόλεως, καὶ τῶν προγόνων ὑπὲρ ὑμῶν πράξαντας· παραχόμενος οὖν τὸ ψήφισμα τὸ τιμοθέῳ γενόμενον, πάλιν πρὸς τὰς ὑπὲρ τούτου λόγους βαδίζω. λέγε. ψήφισμα. Ὁ τοιοῦτος, ὦ δημόσθενες, πολίτης ὃς δικαίως ἂν καὶ συγγνώμης καὶ χάριτος ἐτύγχανε παρὰ τῶν ἐκείνοις τοῖς χρόνοις συμπολιτευομένων· οὐ λόγοις, ἀλλ' ἔργοις μεγάλα τῇ πόλει ἀγαθὰ ποιήσας· καὶ διαμένων ὑπὲρ τὴν πολιτείας· καὶ οὐκ ἄνω καὶ κάτω μεταβαλλόμενος ὥσπερ σύ, ἐπολιτεύσατο· οὐ τηλικαῦτας τὴν δῆμον αἰτήσας δωρεὰς, ὥσπερ τῶν νόμων ὃν κρείττων· οὐδ' οἰόμενος δεῖν τοὺς ὀμωμοκότας καὶ τοὺς νόμους οἴσθαι τὴν ψῆφον, ὑπορκεῖν, ἀλλ' ὑπομένειν καταγιγνώσκεσθαι, εἰ δόξειε τοῖς δικαστῆσι· καὶ οὐ καιρὸς λέγων, οὐδ' ἕτερα φρονῶν καὶ δημηγορῶν· οὐκ ἀποκτενεῖτε, ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι, τὸν μιαρὸν τοῦτον ἄνθρωπον; ὃς πρὸς

C ἑτέροις πολλοῖς καὶ μεγάλοις ἁμαρτήμασι, καὶ τὴν θηβαίων πόλιν παρεῖδεν ἀνάστατον γενομένην, τριακόσια τάλαντα λαβὼν, εἰς τὴν ἐκείνων σωτηρίαν, παρὰ τοῦ περσῶν βασιλέως. καὶ δεκάδων ἡκόντων εἰς ἰσθμὸν καὶ τὴν μὲν παρὰ αὐτῶν πρεσβείαν, ἄπρακτον ἀποστεῖλαν τὴν δὲ θηβαίων τὴν παλαιπώρων προσδεξαμένων· οἷς δὴ ἀλάτταν μόλις ἀφικοῦτο πρὸς ἐκείνους· ἱκετηρίαν ἔχοντες, καὶ κηρύκια συμπεπλεγμένα, ὡς ἔφασαν, ἐκ τῆς ἐλαίας· ἐρουῶντες τοῖς δεκάσιν· ὅτι οὐ τὴν πρὸς ἕλληνας φιλίαν θηβαῖοι διαλύειν βουλόμενοι, τοῖς πράγμασιν ἐπανέστησαν· οὐδ' ἐναντίον τῶν ἑλλήνων οὐδὲν πράττοντες· ἀλλὰ τὸ πῦρ αὐτοῖς ὑπὸ τῶν μακεδόνων ἐν τῇ πόλει γενόμενα φέρειν οὐκέτι δυνάμενοι· οὐδὲ τὴν δουλείαν ὑπομένειν, οὐδὲ τὰς ὕβρεις, ὁρῶντες. εἰς τὰ ἐλεύθερα σώματα γινομένας. οἷς ἐπίμων γενομένων τῶν δεκάδων βοηθεῖν, καὶ ἐλεησάντων ἐφ' οἷς ἤκουον κακοῖς· καὶ φανερὸν ποιησάντων, ὅτι τοῖς μὲν σώμασι μὴ ἀλεξανδρῶν, διὰ τὸν καιρὸν, ἀκολουθεῖν ἠναγκάζοντο· τῆς δ' διανοίαις μὴ θηβαίων, καὶ τῆς τῶν ἑλλήνων ἐλευθερίας ἦσαν· καὶ δὲ στρατηγὸς αὐτῶν ἀστυλος, ὠνίου ὄντος, ὥσπερ καὶ στρατοκλῆς εἶπε, καὶ δέκα τάλαντα αἰτοῦντος, ὥστε ἀγαγεῖν τὴν βοήθειαν τοῖς θηβαίοις· καὶ τῶν πρεσβευτῶν ὡς τοῦτον ἐλθόντων· ὃν ἤδεσαν ἔχοντα τὸ βασιλικὸν χρυσίον· καὶ δεομένων, καὶ ἱκετευόντων δεῖσθαι

δοῦναι τὰ χρήματα εἰς τὴν πόλεως σωτηρίαν· οὐκ ἐτόλμησεν ὁ μιαρὸς οὗτος, καὶ ἀσεβὴς, καὶ αἰσχροκερδὴς, ἀπὸ τῶν πολλῶν χρημάτων ὧν εἶχε, δέκα μόνον τάλαντα δοῦναι· τοσούτους ὁρῶν ἐλπίδας ὑποβαινούσας εἰς τὴν θηβαίων σωτηρίαν· ἀλλὰ τοιεῖδεν ἑτέρους δόντας τοῦτο τὸ ἀργύριον, ὥσπερ καὶ στρατοκλῆς εἶπεν, ὑπὲρ δὲ πάλιν ἀπελθεῖν οἴκαδε τοὺς ἐξελήλυθότας ἀρκάδων, καὶ μὴ βοηθῆσαι τοῖς θηβαίοις. ἆρ' ὑμῖν δοκεῖ μικρῶν κακῶν, ἢ τὴν τυχόντ' ὅλῃ τῇ ἑλλάδι αἴτιος γεγενῆσθαι δημοσθένης, καὶ ἡ τούτου φιλαργυρία; ἢ τοσοῦτον ἀφικέσθαι αὐτὸν ὑφ' ὑμῶν ἐλέου τινὸς τυγχάνειν, τοιαῦτα πεπραγμένον· ἀλλ' ἐν τῇ ἐσχάτῃ πενίᾳ, καὶ ὑπὲρ τὴν νῦν, καὶ ὑπὲρ τὴν πρότερον γεγενημένων ἀδικημάτων ἀκούσον) τὴν κρίσιν, ὦ ἀθηναῖοι, τὴν ὑφ' ὑμῶν ἐν τῇ τήμερον ἡμέρᾳ γεγενημένῃ πάντες ἄνθρωποι θεωρήσουσιν ὑμᾶς τοὺς κρίνοντας ὅπως χρῆσθε τῷ τοιαῦτα διαπεπραγμένῳ· ὑμεῖς ἔσθ' οἱ διὰ πολλῷ τὴν ὑπὸ τούτου πεπραγμένων ἀδικημάτων ἐλάττω, μεγάλας καὶ ἀπαραιτήτους συνοίσας ὑπεύθυνοι πενίας. ὑμεῖς μέν ὠναμὲν τὴν μυλωθρὸν ἀπεκτείνατε, διότι πᾶσαν ἐλεύθερον ὀκτὼ μυῶν ἔχειν ἐν τῷ μύλωνι. θεμιστὸν δὴ τὴν ἀφιδναῖον, διότι τὴν ῥοδίων κιθαρίστριαν, ὕβρισεν ἐλευσινίοις, θανάτῳ ἐζημιώσατε· δὴ θυμαχον δὴ, διότι τὴν ὀλυνθίαν παιδίσκην ἔκτεινεν ἐπ' οἰκήματος· διὰ δὴ τοῦτον τὴν προδότην, παῖδες καὶ γυναῖκες αἱ θηβαίων, ὑπὸ τὰς σκηνὰς τῶν βαρβάρων διενεμήθησαν· πόλις ἀσυγκατόνων καὶ συμμάχων, οὐκ μέσης τῆς ἑλλάδος ἀνήρπασται· ἀρῶμαι καὶ ἀπείρᾳ) τὸ θηβαίων ἄστυ, τῶν κοινωνησάντων ἡμῖν δὲ πρὸς φίλιππον πολέμου. δρῶμαι φημὶ καὶ ἀπείρομαι, καὶ οὐκ ἠλεησέ φημι ὁ μιαρὸς οὗτος, πόλιν οἰκτρῶς ἀπολλυμένην ὅτως, εἰς λῶ ἐπρέσβευεν ὑφ' ὑμῶν ἀποσταλείς ἧς ὁμόσπονδος καὶ ὁμοτράπεζος πολλάκις γέγονεν· λῶ αὐτὸς φησι σύμμαχον ἡμῖν ποιῆσαι· ἀλλὰ πρὸς οὓς δυτυχοῦντας πολλάκις ἦλθε, τούτους ἀτυχοῦντας προδέδωκε· κἀκεῖνοι, ὡς οἱ πρεσβύτεροι λέγουσι, καταλελυμένης τὴν δημοκρατίας τὴν παρ' ἡμῖν· καὶ συνάγοντος ἐν θήβαις θρασυβούλου τοὺς φυγάδας, εἰς τὴν φυλῆς κατάληψιν· καὶ λακεδαιμονίων ἰσχυόντων καὶ ἀπαγορεύοντ, μηδένα ἀθηναίων ὑποδέχεσθ, μηδ' ὀκ πέμψῃ ὅμως συνέπραξεν τῷ δήμῳ τὴν κάθοδον· καὶ τὸ πολλάκις ἀνεγνωσμένον παρ' ὑμῖν ἐψηφίσαντο ψήφισμα· μὴ πρεσβεῖαι· ἐὰν τις ὅπλα διὰ τὴν χώρας τὴν ἀθηναίων ἔχων πορεύῃ· ὅτος δὴ ὁ κοινὸν αὐτὸν τοῖς συμμάχοις, ὡς αὐτίκα φησί, παρέχων, οὐδὲν πιστὸν ἔπραξεν. οὐδὲ τὴν χρημάτων ὧν ἔλαβεν εἰς τὴν τούτων σωτηρίαν οὐδὲν ἠθέλησε πρᾶξαι. ὧν ὑμεῖς, ὦ ἄνδρες, μνησθέντες, καὶ τὰ ἀτυχήματα τὰ γενόμενα διὰ τὰς πρὸ δόξας θεωρήσαντες· ἐν τῇ ὀλυνθίων καὶ θηβαίων συμφοραῖς, ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν ὀρθῶς νυνὶ βουλεύεσθε. καὶ τοὺς δωροδοκεῖν ἐθέλοντας καὶ τὴν πατρίδος, ἀνελόντες, ἐν ὑμῖν αὐτοῖς, καὶ τοῖς θεοῖς τὰς ἐλπίδας τὴν σωτηρίας ἔχετε. μόνως γὰρ οὕτως, ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι, μόνως καὶ τοὺς ἄλλους ποιήσετε βελτίους· ἐὰν τοὺς ἐνδόξους τὴν πονηρῶν ἐξελέγξαντες, κολάσῃτε τὴν πονηρίας ἀξίως. τοὺς μὲν γὰρ τυχόντας τὴν κρινομένων, ὅταν ἁλῶσιν, οὐδεὶς οἶδεν οὐδὲ ζητεῖ πυθέσθαι τί πεπόνθασι. τοὺς δὲ ἐνδόξους πάντες πυνθάνονται· καὶ τοὺς δικάζοντας ἐπαινοῦσιν, ὅταν τὸ δίκαιον μὴ πρόωνται τῆς τὴν κρινομένων δόξαις. ἀνάγνωθι τὸ ψήφισμα τὸ θηβαίων. λέγε τὰς μαρτυρίας. ἀναγίνωσκε τὰς ἐπιστολάς. ψήφισμα. Μαρτυρία. Επιστολαί.

Μισθωτὸς οὗτος ὦ ἀθηναῖοι, μισθωτὸς οὗτός ἐστι πελαγός· οὗτος λῶ ὁ τὴν πρεσβείαν τὴν παρὰ τὰ φιλίππου πορευόμενον, ὡς ἡμᾶς ὀκ θηβῶν καλέσας, καὶ τὰ λυθῆναι τὸν πρῶτον πόλεμον αἴτιος γενόμενος. οὗτος φιλοκράτει συναινεκοινολογεῖτο τῷ γράψαντι πρὸς φίλιππον εἰρήνην, διὸ λῶ ὑμεῖς ἐκεῖνον ἐξεβάλετε· καὶ ζῶντα τοῖς πρέσβεσιν ἐμισθώσατο τοῖς μετὰ αὐτιπάτρου δεῦρ' ἐλθοῦσιν, ἀναλαμβάνων αὐτούς, καὶ τὸ κολακεύειν τοὺς μακεδόνας, πρῶτος εἰς τὴν πόλιν εἰσάγων. μὴ ἀφῆτε, ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι,

μὴ ἀφῆτε

A *vt pecuniã illã ad ciuitatis suæ salutẽ cõferret: recusauit nefarius iste atq; impius & sordidus de magna pecunia quã habebat, decẽ tantũ talẽta dare: cũ quidẽ videret tantã spẽ salutis Thebanorũ affulgẽre: nec obstitit quo minus alij darẽt illud argẽtũ (vt & Stratocles dixit) quo Arcadica expeditio domũ reuerteretur, nec opẽ ferret Thebanis. Nũqd videtur vobis paruorũ malorũ ac vulgariũ vniuersæ Græciæ autor extitisse Demosth. & eius auaritia? nũ deberi ei venia à vobis, his factis, ac nõ potius vltimũ suppliciũ, ob iniurias tã recẽtes q̃ veteres illas? Audiẽt iudiciũ, Atheniẽses, hoc die à vobis factũ omnes homines, spectabũt vos, iudices, quo pacto tractaueritis hominẽ tã facinorosum. vos estis q̃ ob delicta, istius iniurijs multo leuiora, magna supplicia nullis mitigati depcationib. influxeritis: vos Menonẽ molitorẽ occidistis, qd̃ ingenuũ puerũ Pellæneũ ĩ pistrino habuisset: vos Themistiũ Aphidnæũ, q̃ initijs Eleusinijs Rhodiã citharistriã violasset, capite multãstis: Euthimachum itẽ, q̃ puellã Olynthiã pstituisset: ob istũ verò proditorẽ liberi & vxores Thebanorũ in tabernacula Barbarorũ*

Iterum infamiæ, & seueritatis iudices cõmonefacit.

B *sunt distributæ. Vrbs finitimorũ & fœderatorũ è media Græcia est abrepta. Aratur & cõseritur vrbs Thebanorũ, q̃ nobiscũ vnà bellũ Philippo intulerunt. Aratur inq̃ & cõseritur, nec misertus inq̃ est impurus iste ciuitatis adeò miserabiliter pereũtis, in quã legatus à vobis missus est: cuius sacris & mẽsis sæpe interfuit: quã ipse ait sua opera sociã vobis esse factã. Verũ ad quos rebus secũdis sæpe est pfectus: eos reb. aduersis deseruit. Illi (vt seniores narrãt) abrogata nostra libertate, & Thrassybulo exules colligẽte ad Phylẽ occupandã: quãuis Lacedæmonij rerũ potirẽtur, & quẽquã Atheniẽsiũ recipi vetarẽt, aut dimitti: tamẽ adiutores populo fuerũt ad patriã recuperandã, et sæpe recitatũ apud vos decretũ fecerũt: nõ esse cõniuendũ, si quis armatus regionẽ Atheniẽsiũ trãsiret. Iste autẽ, qui (vt mox gloriabitur) se cõmunẽ præbet socijs, nihil simile fecit: neq; quicquã eius pecuniæ quam ad illorũ salutẽ procurandã acceperat, amittere voluit.*

Amplificatio à cõditiõe & meritis Thebanorum.

Quorũ vos, iudices, recordati, præsertim, cum, quæ mala proditionis sint, in Olynthiorũ & Thebanorũ calamitatibus spectaueritis: uestræ incolumitati nũc ipsi rectè cõsulite: ac largitionũ contra patriã auidis è medio sublatis, in vobis ipsis & dijs immortalibus spem salutis col-

Admonitio & exaggeratio à qualitate personæ.

C *locate. Sola enim hac ratione, Athenienses sola hac ratione alios etiã corrigetis: si principes improborũ conuictos ita puniueritis, vt eorũ meretur improbitas. Nã si qui vulgares rei condẽnentur, id nemo rescisciť, neq; etiã scire auet, quid eis acciderit: de illustrib. aũt omnes scisciťãtur, & laudãt iudices, vbi ius & æquũ reorũ gloriæ nõ cõdonarint. Recita decreta Thebanorũ. Dic testimonia. Lege literas. Decretũ, Testimonia, Literæ. Mercenarius iste est. Atheniẽses, mercenarius iste est, iam olim. Iste est qui legationẽ à Philippo proficiscentẽ, ad nos Thebis vocarit, & primi belli deponendi autor fuerit: iste cũ Philocrate consilia contulit, qui pacẽ decreuit cũ Philippo faciendã, ob quã vos illũ eiecistis: & bigas legatis conduxit, qui cũ Antipatro huc profecti erant: & excepit eos, & Macedonibus assentãdi consuetudinẽ, primus in vrbẽ introduxit. Ne absoluite, Atheniẽses, ne dimittite*

Criminatur Demosthenẽ, vt Philippi proditorẽ.

impunitum hominem, cuius nomine vrbis cæterorúmque Græcorum clades sunt inscriptæ: palàm cõuictum acceptorum contra rempublicam munerum: neq; cum vos fortunæ benignitas in melius prouehat, atque alteram patriæ pestem vrbe eiecerit, istum autem vobis occidendum tradiderit, omnibus vtilitatis rationibus aduersamini: sed omnem actionum vrbis auertite, atque in istos duces, euentus aduersos conuertite. Ad quod enim tempus reponetis istum, quo eum vobis vsui futurum existimetis? Est ne vestrum, aut circumstantis coronæ quisquam, qui dicere possit, quæ iste vel priuata vel publica negocia, vbi tractanda suscepit, non euerterit? Nonne iste Aristarchi domum ingressus, cui Nicodemi cædes, vt nostis omnes, crimini dabatur, suis consilijs Aristarchum maxima cum infamia vrbe eiecit? Is igitur tali amico vsus est Demosthene, vt existimet istius accessum non aliud fuisse, quàm malum quendam genium, & ortarum calamitatum ducem atq; autorem. Nonne cum populo suadere cœpit, quod vtinam nũquam factum esset (nam priuata eius acta omittam: tempus enim prolixitatem orationis non patitur) boni quidem, vt omnino dicam, reipublicæ nihil contigit: in periculis verò & malis & ignominia tota Græcia, non tãtum nostra vrbs versata est? & cum plurimæ ei, dum cõciones habuit, occasiones oblatæ fuerint. omnes nobis vtiles occasiones neglexit? quibus porrò tẽporibus bonus ciuis, & reipub. studiosus aliquid gerendum suscepisset, ijs tantũ abfuit vt magistratus iste, qui se mox vobis vtilem fuisse dicet, actionem aliquam proferret, vt eos etiam qui aliquid quod è re vestra esset, gerebant, sua fortuna oppleuerit. Proficiscebatur Charidemus ad Persarum regẽ, cum quidem prodesse vobis non verbis, sed re ipsa cuperet, & priuato suo periculo vestrã & reliquorũ Græcorum salutẽ procuraret. Cum autem iste in foro obãbulans verba faceret, seq; rerum gerẽdarum socium ascisceret: sic eas Fortuna inuertit, vt contraria eorũ, quæ expectabantur, euenirent. Soluit hinc Ephialtes: ac oderat ille quidem istum, sed tamen actionum socium habere cogebatur. Etiam hunc ademit Fortuna reipub. Euthydicus populi commodis inseruire decreuerat. Huic se amicũ esse Demosthenes professus est: is perijt. Quæ cum vos videatis, & sciatis multò melius quàm ego, non cõsideratis? nõ cogitatis ipsi vobiscum de præteritis futura cõiectantes, nullum istius esse vsum, nisi vt inimicis adiumẽto sit ad aliquid aliud mali contra rempub. cõparandum? quale illud fuit apud Caprã, cum & Lacedæmonij omnes cum exercitu exissent, & Achæi atq; Elæi se cum eis coniunxissent, & X. M. peregrinorum militum in procinctu essent, & Alexander in India esse diceretur, & Græcia vniuersa ob singularum vrbiũ proditores, iniquo animo rerum illarum statum patiẽs, aliquod vrgentiũ malorum remediũ optaret. Iis ergo tẽporibus Demosthenes quis fuit, cõsulendi decernẽdiq; autoritate præditus, qui statim dicet, hũc statum odio esse dignũ? Nũquid (nã omitto cætera discrimina) aliquid decreuisti de his discriminibus? consuluisti? pecuniã suppeditasti? vllã vel paruã operã ijs nauasti, q̃ cõmunẽ salutẽ defensuri erãt? Nihil penitus. Sed circũibas nugigerulos instruẽs, & tuopte ingenio literas cõfingebas. & cum reip. infamia auro de digitis suspẽso obambulabat, delicias faciens in publicis malis: & lectica deferebatur via Piræensi, pauperibus inopiam opprobrans. Et iste vobis ad futuras occasiones vtilis erit. qui*

Excitat vt inutilẽ & infelicem ciuem.

Ignauus in occasione rerum gerendarum.

A μὴ ἀφῆτε τὴ ὀπὶ τοῖς τὸ πόλεως, καὶ τὴ ἄλλων ἐλλιώων ἀτυχήμασιν ὀπιγεγραμμένον, ἀλιμώρητον, εἰλημένον ἐπωτοφόρω δῶρα ἔχοντα κατὰ τῆς πόλεως, μηδὲ τῆς ἀγαθῆς τύχης ἡμᾶς ὀπὶ τὸ βέλτιον ἀγάσης, καὶ τὸν μὲν ἕτερον τὴ τῶν παλαιόδα λελυμασμένων ἐκ τῆς πόλεως ἐκβεβληκίας, τὸν δὲ ὑμῖν ἀποκτεῖναι παραδώσης· αὐτοὶ τοῖς πᾶσι συμφέρειν ἐνεκελιωθῆτε· ἀλλὰ μετοιωνίσασθε τὰς τῆς πόλεως πράξεις, εἰς τὺ τυχὸν οὐ ἡγεμόνας τὰς ἀπὸ τυχίας τρέψαντες, εἰς ποῖον γὰρ καιρὸν ἀποθήσεσθε τὸν, ὑπολαβόντες χρήσιμον ὑμῖν αὐτοῖς ἔσεσθαι; ἔχοι τὶς ἂν εἰπεῖν ἢ ὑμῶν, ἢ τὴ περιεστηκότων, εἰς ποῖα ἄτος πράγματα εἰσελθὼν ἢ ἴδιᾳ, ἢ κοινὰ, οὐκ ἂν ἀνατράφεν; ἐκ εἰς μὲν τὴ ἀριστάρχου οἰκίαν εἰσελθὼν, συμβουλεύσας, τὴ νικοδήμου φόνον καταπαυσαμένου, ὃν ἴστε πάντες, ἐξέβαλε τὴ ἀρίστερχον ὀπὶ τῇ αἰσχίστῃς αἰτίαις· καὶ πιστῷ φίλῳ δημοσθένει ἐχρήσατο, ὥστε κακοδαίμονα αὐτῷ τὸν, καὶ τὴ γεγενημένων συμφορῶν ἡγεμόνα νομίσαι παρεισελθεῖν; ἐκ ἐπιδὴ τῷ δήμῳ συμβουλεύειν ἠρξατο, ὡς μή ποτε ὤφελεν (ἀφήσω γὰρ αὐτὰ τὰ ἴδια. ὁ γὰρ χρόνος ἐκ ὀπιδέχεται μακρολογεῖν) ἀγαθὸν μὲν ἁπλῶς εἰπεῖν οὐδὲν γέγονε τῇ πόλει· ἐν κινδύνοις δὲ κακοῖς καὶ ἀδοξίᾳ πᾶσι τῇ ἑλλάς, ἀ μόνον ἡ πόλις καθέστηκε; καὶ πλείστοις καιροῖς ἐν τῇ δημηγορίαις χρώμενος, ἄπιστος ἀφῆκε τοὺς ὑπὲρ ὑμῶν καιρούς; καὶ ἐν οἷς τὶς ἂν φιλόπολις ἀνὴρ, ἐκ κηδεμονῶν παρείλετο τὸ πράξαι· τοσοῦτον ἐδέησεν ὁ δημαγωγὸς ὁ χρήσιμος αὐτίκα φήσων ὑμῖν γεγενῆσθαι, πρᾶξιν τινὰ παρεφέρειν· ὥστε καὶ τὰς πράττουσας ὑπὲρ ὑμῶν τι, τὸ ἑαυτῷ τύχης ἀνέπαυσεν. ἀπῆρε χαρίσθαι πρὸς τὸν περσῶν βασιλέα, χρήσιμος ὑμῖν ἀ λόγοις, ἀλλ' ἔργοις βουλόμενος γενέσθαι· καὶ τοῖς ἰδίοις τοῖς αὐτὰ κινδυνεύοις ὑμῖν καὶ τοῖς ἄλλοις ἕλλησι βουλόμενος τὴν σωτηρίαν παρασκευάσαι, πρεσβεύων δ' ἄτος καὶ τὴν ἀγορὰν, ἐλογοποίει, καὶ τὰ πραττομένων εἰσεπαίει κοινωνὸν αὐτόν. οὕτω δὴ κατέστρεψεν ἡ τύχη ταῦτα. ὡς παναντία γίνεσθαι τοῖς προσδοκωμένοις. ἐξέπλευσεν ἐφιάλτης, μισῶν μὲν τὸν, ἀναγκαζόμενος δὲ τὰ πραγμάτων κοινωνεῖν. ἀφείλετο καὶ τὸν ἡ τύχη τὸ πόλεως. εὐθύδικος προῃρεῖτο τὰς ὑπὲρ τὸ δήμου πράξεις· ἔφη τούτῳ δημοσθένης φίλος εἶναι, ὅτος ἀπώλετο. καὶ ταῦθ' ὑμεῖς ὁρῶν τε καὶ ὀπιστάμενοι πολὺ βέλτιον ἢ ἐγὼ, ἀ λογίζεσθε ἀ σκοπεῖσθε πρὸς ὑμᾶς αὐτούς, πυκμαζόμενοι τὰ μέλλοντα ἐκ τὴ γεγενημένων, ὅτι ἀδὲν ὅτος χρήσιμος· ἀλλ' ἢ τοῖς ἐχθροῖς καὶ τὸ πόλεως συνῆσαι καταστήσω ἑτέραν. οἷα ἐπ' αἰγὸς ποταμοῖς ἐγένετο, ὅτε λακεδαιμόνιοι μὲν ἅπαντες ἐξεστράτευσαν, ἀχαιοὶ δὲ καὶ ἠλεῖοι τὴ πραγμάτων ἐκοινώνουν, ὑπῆρχον δὲ ξένοι μύριοι, ἀλέξανδρος δὲ ὡς ἐλέγετο, ἐν ἰνδοῖς ὤν. ἡ δὲ ἑλλὰς ἅπαν ἀφ' ὅτ' ἐν ἑκάστῃ τὴ πόλεων πρόδοτας, ἀχθομένη τοῖς παροῦσι πράγμασιν, ἠσμένει μὴ βολοίατο τὴ κακῶν τὴ περιεστηκότων· νῦν δὲ ἐν τούτοις τοῖς καιροῖς δημοσθένης τις ὤν, ὁ τοῦ συμβουλεύσαι καὶ γραψαι κύριος, καὶ φήσων αὐτίκα δεῖν μισεῖν τὰ καθεστῶτα πράγματα (ἐῶ γὰρ τοὺς ἄλλους κινδύνους) ἔγραψάς τι περὶ τουτῶν κινδύνων; συνεβούλευσας; ἐπόρισας χρήματα; μικρὸν τι χρήσιμον ἐγένου τοῖς ὑπὲρ τῆς κοινῆς σωτηρίας πράττουσιν; εὐδοτιοῦν. ἀλλὰ περιήεις καταστρεφόμενος λογοποιοῦς, καὶ πορὰ ἑαυτῷ γράφων ὀπιστολὰς.* καὶ καταμαχαιρῶν τὴν τῆς πόλεως δόξαν, χρυσὸν ἐκ τῶν δακτύλων ἀναψάμενος περιεπορεύετο, τρυφῶν ἐν τῆς τῆς πόλεως κακοῖς, καὶ ὀπὶ φορείου καταπεκομιζόμενος τὴν εἰς πειραιᾶ ὁδόν· καὶ τὰς τῶν πενήτων ἀπορίας ὀνειδίζων. οὕτ' οὕτω εἰς τοὺς μέλλοντας ὑμῖν καιροὺς ἔστι χρήσιμος, παρα-

B

C

πολλοὺς ἀπαντας οὓς παρεληλυθότας; τοιούτων, ὦ δέσποινα Ἀθηνᾶ, καὶ Ζεῦ σῶτερ, συμβούλων καὶ ἡγεμόνων ὤφελον τυχεῖν οἱ πολεμήσαντες τῇ πόλει, καὶ μηδέποτε βελτιόνων. οὐκ ἀναμνησθεῖτε, ὦ ἄνδρες, τοὺς τῶν πρεσβυτέρων πράξεις; οἱ μεγάλων καὶ πολλῶν κινδύνων καταλαβόντων τὴν πόλιν, ἀξίως τῆς πατρίδος, καὶ τῆς αὐτῶν ἐλευθερίας, καὶ τῆς δόξης τῆς δικαίας, ὑπὲρ τοῦ δήμου συμφερόντων ἐκινδύνευσαν; ὧν τοὺς μὲν ἀρχαίους ἐκείνους, μακρὸν ἂν εἴη λέγειν, Ἀριστείδου καὶ Θεμιστοκλέους, τοὺς ὀρθώσαντας τὰ τείχη τῆς πόλεως. καὶ τοὺς φόρους εἰς ἀκρόπολιν ἀνενεγκόντας παρ' ἑκόντων καὶ βουλομένων τῶν ἑλλήνων. ἀλλὰ παντὶ τὰ μικρὸν πρὸ τῆς ἡμετέρας ἡλικίας γεγενημένα ὑπὸ κεφάλου τοῦ ῥήτορος, καὶ Θρασώνος τοῦ ἐρχιέως καὶ ἡλιοδώρου Φορμισίου, καὶ ἑτέρων ἀνδρῶν ἀγαθῶν. ὧν ἔνιοι ἔτι καὶ νῦν ζῇ τὰ σώματα. τούτων γὰρ οἱ μὲν φοβουμένης ὑπὸ λακεδαιμονίων τῆς καδμείας, βοηθήσαντες τοῖς εἰς θήβας κατιοῦσι τῶν φυγάδων, τοῖς ἰδίοις κινδύνοις, ἠλευθέρωσαν πόλιν ἀσυγκέτονα, καὶ πολὺν χρόνον δουλεύουσαν. οἱ δὲ πείσαντες ἐξελθεῖν ὑμῶν τοὺς προγόνους, κεφάλου τοῦτο ψήφισμα γράψαντος· ὃς καταπλαγεὶς τὴν λακεδαιμονίων δύναμιν, οὐδὲ λογισάμενος ὅπως οὐ μόνον τὸ κινδυνεύειν ἀλλὰ καὶ τὸ γράφειν ὑπὲρ τῆς πόλεως ὀπισφαλές ἐστιν, ἔγραψεν ἐξεῖναι βοηθήσαντας ἀθηναίοις τοῖς κατελθοῦσι τῶν φυγάδων θήβας. οἱ ἐξελθόντων ἐκεῖ τῶν ἡμετέρων πατέρων, ὀλίγαις ἡμέραις ἐξεβλήθη ὁ τῶν λακεδαιμονίων φρούραρχος, ἠλευθέρωντο θηβαῖοι, διεσώθη ἡ πόλις ἡ ἡμετέρα ἄξια τῶν προγόνων. ἐκεῖνοι ἦσαν ἐκεῖνοι, ὦ ἀθηναῖοι, ἄξιοι σύμβουλοι καὶ ἡγεμόνες ὑμῶν καὶ τοῦ δήμου· μὰ δι' οὐ τὰ τοιαῦτα κινάδη, οἱ τε ποιήσαντες μὲν οὐδὲν, οὐδὲ πράξουσιν ἀγαθὸν ὑπὲρ τῆς πόλεως τὴν δὲ αὐτῶν ἀσφάλειαν τηροῦντες. καὶ τοιούτοι ἀργυρολόγοι, καὶ πεποιηκότες τὴν πόλιν ἀδοξοτέραν ἑαυτῶν, καὶ νῦν εἰλημμένοι δῶρα καθ' ἡμῶν εἰληφότες παρὰ κρόνου ὑμᾶς, καὶ ἀξιοῦσι. τοιοῦτοι γεγενημένοι, τοῦτο τὴν ἑαυτῶν πλεονεξίας τοῦ φανεῖλαι. οὐ χρὴ τεθνεῶναι, καὶ τὸ ἑαυτῶν ψήφισμα, πολλὰ τοιαῦτα οἷοι πεπραγμένοι. οὐκ αἰσχύνεσθε, ἄνδρες ἀθηναῖοι, τὴν καὶ δημοσθένους τιμωρίαν ἐκ τῶν ἡμετέρων λόγων μόνον ἡγούμενοι δεῖν κρίνειν; οὐκ οἴσθ' τοῦτον αὐτοὶ δωροδόκον ὄντα, καὶ κλέπτειν, καὶ προδότην φίλων, καὶ τῆς πόλεως ἀνάξιον, καὶ αὐτὸ τοῦτο τύχειν γεγενημένον; ὑπὸ ποίων ψηφισμάτων οὗτος, ἢ ποίων νόμων, οὐκ εἴληφεν ἀργύριον; εἰσί τινες ἐν τῷ δικαστηρίῳ τῶν ἐν τοῖς τριακοσίοις γεγενημένων, ὅς τ' ἄν τις ἐπιθῇ τὸν τριηραρχικὸν νόμον. ἀφείσετε τοῖς πλησίον, ὅτι τρία τάλαντα λαβὼν μετεγράφε καὶ μετεσκεύαζε τὸν νόμον καθ' ἑκάστην ἐκκλησίαν; καὶ τὰ μὲν ἐπώλει, ὧν εἰλήφει τὴν τιμὴν· τὰ δὲ ὑποδούμενος οὐκ ἐβεβαίου; εἴπατέ μοι πρὸς διὸς, ὦ ἄνδρες, ποῖκα δοκεῖτε γράψαι δι φίλῳ τὸν ἐν πρυτανείῳ σίτησιν, καὶ τὸν εἰς τὸν ἀγορᾷ ἀναθεμένου εἰκόνα; ἢ τὸ ποιῆσαι πολίτας ὑμᾶς χαιρέφιλον καὶ φείδωνα, καὶ πάμφιλον, καὶ φίλιππον· καὶ πάλιν δημοφίλη, καὶ κόνωνα τοὺς τραπεζίτας; ἢ τὸ χαλκοῦς ἐν ἀγορᾷ καταστῆσαι βηρισάδου, καὶ σάτυρον, καὶ γόργιππον, τοὺς ἐχθίστους τυράννους παρ' ὧν αὐτῷ χίλιοι μόδιοι δοκοῦσι, πυρῶν ἀποστέλλοι. τῷ δὲ ὅπη καταφύγῃ αὐτὸς φήσουσι εἶναι; ἢ τὸ γράψαι προδότην ἀθηναῖον εἶναι, τὸν μὲν αὐτῷ πολίτας καταδουλωσάμενον, τὴν δὲ εὐβοίας ἅλης μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ καλλίου προδότην φιλίππῳ γεγενημένον, ὃν οὐκ ἐῶσιν οἱ νόμοι τὴν ἀθηναίων χώρας ἐπιβαίνειν· εἰ μὴ, τοῖς αὐτοῖς σχοῖν εἶναι κελεύουσιν, οἷς πῦρ, αἴ τις τὸν φυγόντων ἐξ ἀρείου πάγου κατίοι; καὶ τοῦτον ὅτος ὁ δημοσθένους ὑμέτερον ἔγραψε πολίτην εἶναι. περὶ τούτων οὐ

A *qui omnes superiorum temporum neglexit occasiones? Vtinam ô domina Minerua, & seruator Iupiter, huiusmodi consultores & duces ciuitatis hostibus contigissent, & nunquam meliores. Non in memoriam reuocabitis res gestas maiorum, qui cum multa magnáque pericula vrbem oppressissent, è dignitate patriæ & suæ libertatis & honestæ opinionis pro publica vtilitate dimicarunt? Quorum veteres illos commemorare prolixum fuerit, vt Aristidem & Themistoclem, qui mænia ciuitatis erexerunt, & tributa in arcem retulerunt, quæ Græci sponte & volentes conferebant. Sed ea quæ paulum supra nostram ætatem à Cephalo oratore gesta sunt, & Thrasone Erchiensi, & Heliodoro Phormisio, atque alijs viris præstantibus: quorum etiam num quidam in viuis sunt. Nam horum alij cum Cadmea præsidio Laconico teneretur, auxiliati exulibus Thebas reuertentibus, suis periculis vrbem finitimam, & longo iam tempore seruientem liberarunt: alij persuaserunt nostris maioribus, vt expeditionem susciperent, senatusconsulto à Cephalo facto, qui non perterritus Lacedæmoniorum potentia, neque*

B *ratione habita incerti expeditionum euentus & periculosæ pro republica decernendi aleæ, iussit Athenienses suppetias ire exulibus, qui Thebas occuparant. Egressis igitur illuc patribus nostris, intra paucos dies Laconici præsidij dux eiectus est, Thebanis libertas restituta, vrbs nostra rem gessit maioribus dignam. Illi fuerunt Athenienses, illi fuerunt digni vobis & populo, senatores atque duces, non mediusfidius istiusmodi vulpeculæ: qui cum pro vtilitate reipublicæ neque egerint, neque acturi sint quicquam, securitati suæ consulentes, atque vndique argentum facientes, & cum nunc comperti sint acceptæ contra vos pecuniæ, vos decipiunt, atque his rebus gestis suam auaritiam laudi ac præsidio sibi esse oportere censent: quos quidem occidi oportet ex ipsorum decreto, cum olim talia perpetrarint. Non pudet vos existimare, Athenienses, ex solis verbis nostris iudicium esse de Demosthene faciendum? Non scitis ipsi, eum esse captatorem munerum & peculatorem, & amicorum proditorem, & vrbe indignum, cùm ipsum tum fortunam eius extitisse? de quibus iste decretis, de quibus legi-*

C *bus nummos non accepit? Sunt quidam in prætorio, qui in trecentorum numero fuerunt, cum legem ferret trierarchicam. Non dicetis assessoribus vestris, vt tribus talentis acceptis, eam transcripserit & reconcinnarit singulis concionibus, atq; alia uendiderit accepto precio, alia cum vendidisset, non confirmarit? Dicite mihi per Deos, num putetis eum Diphilo gratis victum in Curia decreuisse, & statuam in foro collocandam? aut vobis autorem fuisse donadæ ciuitatis Chariphilo, Phidoni, Pamphilo, Philippo, atque iterum Epigeni & Cononi mensarijs? aut æreas statuas in foro erigendas Berisadi, Satyro & Gorgippo, odiosissimis tyrannis? à quibus ei quotannis mille frumenti modij mittuntur, qui statim se nullum habere confugium dicet. aut Taurosthenem fecisse Athenienſem, qui & ciues suos seruitute oppressit, & totam Eubœam Philippo cum fratre suo Callia prodidit? quem leges agrum Atheniensium ingredi non patiuntur aut eadem teneri pœna iubent, qua eum, qui* à senatu Areopagitico actus in exilium, in *vrbem reuertitur. Et hunc popularis iste homo vestrum ciuem esse iussit. Harum ergo rerum testes vobis sunt*

Deprimit Demosthenis existimationem collatione.

Acta Demosthenis auaritiæ sordibus contaminat.

citan-

citandi, vti de cæteris, quos iste hospites & Athenienses esse iussit? Nunquid proh diuûm fidem, putatis, eum qui argento accipiendo delectetur, auri viginti talenta repudiasse? aut minuta munuscula acceptasse: tantam pecuniæ vim esse aspernatum? aut Areopagiticum senatum, post semestrem inquisitionem, nomina Demosthenis Demadis & Cephisophontis per iniuriam ad vos detulisse? Multi, iudices, multi ciuium & aliorum Græcorum, vt & prius dixi, obseruant vos, quo pacto hanc causam disceptaturi, atque vtrum aliorum etiam corruptelas in iudicium adducturi, an verò sine metu accipiendi munera contra vos potestatem daturi sitis. An ea quæ prius firma & rata putabantur, nunc ob Demosthenis hanc causa dictionem, autoritatem omnem sint amissura, quem ob alias administrationes suas perijsse oportebat. qui caput suum omnibus execrationibus quæ in vrbe facta sunt, obstrinxit: qui Furiarum numen, cæterorúmque deorum quos in Areopago obtestari moris est periurio violauit: qui singulis concionibus, diris est, deuotus: qui munera cepisse contra rempublicam est compertus: qui & populo & senatui verba dedit contra execrationem, cum alia sentiat, alia dicat: qui priuatim Aristarcho atrocia & contraria legibus consilia dedit? qui tandem, si qua est iusta in periuros & sceleratos vindicta, sicut est, pœnas dabit, eásque hoc ipso die. Audite, iudices, execrationes. Execrationes. Tamen Demosthenes ad mentiendum, & absurdissima quæque dicenda ita paratus est, adeò frontem perfricuit, nec demonstratæ veritatis, nec execrationis vllius rationem habens, vt de me quoque dicere non dubitet, vt audio, me quoque prius ab hoc senatu condemnatum, rem facere omnium absurdissimam, vt ipse ait, qui prius contra senatus huius indicium causam dixerim, nunc verò ei patrociner, seij, accusem de facto isto indicio. In quo ille rem non factam concinnat, & apud quosdam mentiri audet. Vt igitur, vbi se ad istam rationem conuerterit, non patiamini, sed certò sciatis, senatum meum nomen non detulisse, neq; delaturum fuisse: sed ab vno homine improbo, & apud vos pœna affecto, iniuriam mihi esse factam: paucis me audite: post iterum istum aggrediar. Necesse habet Senatus Areopagiticus duobus indicia omnia referre modis. Quibus istis? vel suo consilio facta inquisitione, vel ex mandato populi. Præter hos nullus alius est. Quòd si tu, nefaria bellua, dicis, populo mandante Senatum inquisisse ac detulisse nomen meum ostendito plebiscitum, & qui mei fuerint accusatores delatione facta: quemadmodum nunc vtrunque factum est, tum decretum quo inquisiuit Senatus, tum accusatores delecti à populo, è quibus nunc iudices maleficia audiunt. quæ si vera fuerint, mori nõ recuso. Sin Senatum ipsum suopte consilio me detulisse dicis: testes producito ipsos Areopagitas, quemadmodum ego eos producam, vt constet me non esse delatum. Eum autem hominem, atque improbum proditorem, qui per mendacium, vt tu quoque, & me & Senatum violauit, læsæ maiestatis reum feci, & apud quingentos ciues conuici, eum opera sua Timocli contra me locata, id fecisse: atque vltus sum ope illius temporis iudicũ. Cape tu mihi testimonium, quod prius etiã in iudicio, cum causa ageretur, exhibui iudicib. neq; id quisquã ciminatus est tanquã falsum: id ergo proferam.

Ab expectatiõe hominum.

Cõgeries criminum.

Confutatio, se ab Areopagitis non esse condemnatum.

Recita

A ἓν μάρτυρας ὑμῖν δεῖ καλεῖν, ἢ τοῖς τῶν ἄλλων ὅσους ἔστι γέγραφε τοιούτους εἶναι καὶ ἀθλιωτάτους, τοὺς τὸν ἆθλον, οἵτινες αὐτὸν δεχόμενοι μὲν χαίροντ' λαμβάνοντες χρυσίου δι' ἑκάστοτε πάλαντα οὐκ αὐ λαβεῖν; ἢ καὶ μικρὸν μὲν δωροδοκεῖν. ἀθρόον δὲ οὐκ αὐ τοσοῦδε δεξάσθαι τοσοῦτον λῆμμα; ἢ τοῖς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴν δημοσθένη, καὶ δημάδην, καὶ κηφισοφῶντα, ζητήσουσιν ἐξ μιᾶς, ἀδίκως ὡς ὑμᾶς πεποιήκασι τοὺς δοκοφάντας; πολλοί, ὦ ἄνδρες, πολλοὶ τῶν πολιτῶν, καὶ τῶν ἄλλων ἑλλήνων, ὅπερ καὶ πρότερον εἶπον, θεωροῦσιν ὑμᾶς, τοῦ τρόπον δικάσετε τὸν ἀγῶνα· καὶ πότερον εἰσαγωγίμους καὶ τοὺς τῶν ἄλλων δωροδοκίας ποιήσετε; ἢ αὖ τὸν ἐξέστιν δῶρα λαμβάνειν παρ' ὑμῶν, καὶ τὰ πρότερον δοκοῦντα πιστὰ καὶ βέβαια εἶναι, νῦν ἀπιστεῖ διὰ τὸν δημοσθένους κρίσιν γενήσεται; ὃν οὐκ τῶν ἄλλων πρόσηκεν δοπολλαχοῦ τῶν πολιτευομένων αὐτῷ. ὃς ἀπόσας τὰς ἀραὰς τὰς ἐν τῇ πόλει γενομένας, οὐχ καθέστηκεν, ὑπεύθυνος μὲν τοῖς σεμνοῖς θεοῖς ἐν ἀρείῳ πάγῳ, καὶ τοῦ ἄλλους θεοὺς, οὓς ἐκεῖ ὀμνύναι νόμιμόν ἐστι κατάρατος δὲ καθεστάσιν ἐκκλησίαν γενόμενος, ἐξελελεγμένος δῶρα κατὰ τὸν πόλεως ἐλεφῶς· ἐξηπατηκὼς καὶ τὸν δῆμον καὶ τοὺς βουλεύτας τοὺς θεοὺς· καὶ ἕτερα μὲν λέγων, ἕτερα δὲ φρονῶν. ἰδίᾳ δὲ συμβεβουλευκὼς ἀριστάρχῳ δεινὰς καὶ παρανόμους συμβουλὰς οὐκ αὖθις ἕτερ ἐστί τι δίκαια πεμφεία κατὰ τῶν ἐπιόρκων καὶ πονηρῶν, ὡς πέρ ἐστι, δώσει δίκην ἔτι· ἐν δὲ τῇ τήμερον ἡμέρᾳ ἀκούσατε ὦ ἄνδρες δικαστὴ τὰς ἀρὰς. Ἀρά. Ἀλλ' ὅμως, ὦ ἄνδρες δικαστὴ ὅτω δημοσθένης τῷ ψεύδεσθαι, καὶ μηδὲν ὑγιὲς λέγειν, ἑτοίμως χρῆται, καὶ ὅτι αἰσχύνης, ὅτι ἐλέγχει, ὅτι ἀρὰς οὐδὲν αὐτῷ μέλει, ὡς τε καὶ περὶ ἐμοῦ τολμᾷ λέγειν, ὡς ἀκούω, ὡς ἄρα κἀμοῦ κατέγνω πρότερον ἡ βουλὴ καὶ ποιᾶ πάντων ἀπιστότατον, ὡς οὗτός φησι, πρότερον μὲν ἐναντίον τῇ τῆς βουλῆς δοκοφάσει ἀγῶνα ἀπολογούμενος ὑπὲρ ἐμαυτοῦ, νυνὶ δὲ συνηγορῶν αὐτῇ, κατηγορῶν τούτου περὶ τῆς γενομένης δοκοφάσεως· πρᾶγμα κατασκευάζων ἀγενομένον, ἀλλὰ ψεύδεσθαι πρὸς τοὺς τολμῶν. ἵν' οὖν, ἐὰν δοκῇ ἐστιν ἐν τῷ λόγῳ· μὴ δοκιμάσετε αὐτοῦ. ἀλλ' εἰδῆτε ἀκριβῶς, ὅτι οὔτ' ἐμὲ ἀπέφηνεν ἡ βουλή, οὔτ' ἐμέλλησεν· ἠδικήθην ὑφ' ἑνὸς ἀνθρώπου πονηροῦ, καὶ δίκην δεδωκότος παρ' ὑμῖν· ἀκούσατέ μου βραχέα. ἐπειτ' δοκοῦν πάλιν βαδιοῦμαι. ἀνάγκη τὴν βουλὴν, ὦ ἄνδρες, τὴν ἐξ ἀρείου πάγου κατὰ δύο τρόπους ποιεῖσθαι τὰς δοκοφάσεις πάσας. τίνας τούτους; ἢ τοῖς αὐτῇ προελομένοις καὶ ζητήσουσιν. ἢ τοῦ δήμου προστάξαντος αὐτῇ. χωρὶς τούτων οὐκ ἔστιν ὅν τινα τρόπον ποιήσειεν. εἰ μὲν τίνων φῆς, ὦ μιαρὸν σὺ θηρίον, τοῦ δήμου προστάξαντος ζητήσουσαν τὴν βουλὴν, περὶ ἐμοῦ ποιήσασθαι τὴν δοκοφάσιν· δεῖξον τὸ ψήφισμα, καὶ τίνες ἐγένοντο μου κατήγοροι, γενομένης τῆς δοκοφάσεως, ὥσπερ νυνὶ ἀμφοτέρα γέγονε· καὶ ψήφισμα, καθὸ ἐζήτησεν ἡ βουλὴ καὶ κατήγοροι χειροτονήσειν. ἐκ δήμου, παρ' ὧν νυνὶ οἱ δικασταὶ τὰ δικήματα πυνθάνονται. κἂν ἡ ταῦτα ἀληθῆ· δοκοθνήσκειν ἕτοιμός εἰμι. εἰσὶ αὐτὰ προελομένοις δοκοφῆναί με φῆς τοὺς μάρτυρας οὗτοι ἀρεοπαγῖται, ὥσπερ ἐγὼ παρέξομαι, ὅτι οὐκ ἐφάνθην. τὰ καταψευσάμενος μὲν τι κἀμοῦ καὶ τῆς βουλῆς, ὥσπερ οὐ κατὰ πονηρὸν τρόπον εἰσηγείλας καὶ ἐξελέγξας ἐν πεντακοσίοις τῶν πολιτῶν, ὅτι μισθώσας αὐτὸν τιμοκλεῖ κατὰ μοῦ ταῦτ' ἔπραξεν. ἐτιμωρησάμην μὴ τῶν τότε δικασταῖν. λάβε μοι σὺ τὰ μαρτυρία, καὶ κατὰ τὸν πρὸν παρεχόμενα μαρτυρομένα τοῖς δικαστοῖς. καὶ οὐδεὶς ἐπισκηψαι ὡς ψευδῆ ἔστι, καὶ κατὰ νυνὶ παρέξομαι.

B

C

λέγε

λέγε τὴν μαρτυρίαν. Μαρτυρία. Εἶτ' ἀδεινὸν, ὦ ἀθη-
ναῖοι, εἰ, ὅτι μὲν εἷς ἀνὴρ ἔφησε πιστίας, ἀρεοπαγίτης ὤν,
ἀδικεῖν με, καταψευδόμενος κἀμοῦ καὶ τῆς βουλῆς· ἰσχυ-
σεν αὐτὸ τὸ ψεῦδος τῆς ἀληθείας μᾶλλον· καὶ διὰ τὴν ἀσθέ-
νειαν τοῦ τόπου καὶ τὴν ἐρημίαν τῶν ἐμῶν, ἧς ἔδοξαν αὐ-
κατ' ἐμοῦ ψευδεῖς γενόμεναι καταστῆσαι. ἐπειδὴ δὲ
τἀληθὲς παρὰ πάσης τῆς ἐξ ἀρείου πάγου βουλῆς ὁμο-
λογεῖται, δημοσθένους εἰληφέναι εἴκοσι τάλαντα χρυ-
σίου καθ' ὑμῶν καὶ πεῖραν πεποιηκότα, ἀδικεῖν, καὶ ὁ δη-
μαγωγὸς ὑμῖν, ἐν ᾧ τὰς ἐλπίδας ἔχουσιν οἱ, ἐπιστο-
φόρῳ χρήματα λαμβάνων εἰληφέναι· νῦν τὰ νόμιμα
τεκμήριον, καὶ τὰ δίκαια, καὶ τἀληθῆ ἀσθενέστερα φανήσεται
τῶν δημοσθένους λόγων καὶ ἰσχύσει μᾶλλον τῆς ἀληθείας
ἡ παρὰ τούτου ῥηθησομένη κατὰ τοῦ συνεδρίου διαβολή· ὡς
ἄρα πολλοὺς ἡ βουλὴ ἀποπέφαγκεν ἀδικεῖν τὸν δῆμον·
οἱ ἀποπεφεύγασιν, εἰσελθόντες εἰς τὸ δικαστήριον, καὶ ἡ
βουλὴ ἐπ' ἐνίων τὸ πέμπτον μέρος ἀμετέλητον τῶν ψη-
φων τοῦτο ἢ ὃν τρόπον γίνεται, ῥᾳδίως ἅπαντες μαθήσε-
σθε. ἡ βουλή, ὦ ἄνδρες, ζητεῖ τὰ πεπραγμένα ὑφ' ὑμῶν,
καὶ τὰ γεγραμμένα παρ' αὐτοῦ ἀδικήματα· οὐχ ὡς ὑμεῖς
(καί μοι μὴ ὀργισθῆτε) δικάζειν ἐνίοτε εἰθίσθε τῇ συγ-
γνώμῃ πλέον, ἢ τῷ δικαίῳ ἀπονέμοντες. ἀλλ' ἁπλῶς
τὸν ἔνοχον ὄντα τοῖς ζητουμένοις ἀποφαίνει, καὶ τὸν ὁποιο-
σοῦν ἠδικηκότα τὰ πάτρια· νομίζουσι τὸν τοῖς μικροῖς
συνεθιζόμενον ἀδικεῖν· ἔσεσθαι δὲ τὰ μεγάλα τῶν ἀδικημά-
των δυσχερέστερον προσδέξασθαι. διόπερ τὸν παρ' αὐτοῦ
ἀποστερήσαντα τὸ ναῦλον τὸν πορθμέα ζημιώσουσι, πρὸς
ὑμᾶς ἀπέφυγε. πάλιν τὸν τὸν πεντεδραχμίαν, ἧς τῷ τοῦ
μὴ παρόντος ὀνόματι λαβεῖν ἀξιώσαντα, καὶ τοῦτον ὑμῖν
ἀπέφηνε καὶ τὸν μερίδα τὸν ἐξ ἀρείου πάγου τολμήσαντα
ἀποδόσθαι παρὰ τὸ νόμιμα, τὸν αὐτὸν τρόπον ζημιώσου-
σι ἐξέβαλε. τούτους ὑμεῖς κρίναντες, ἀφήκατε· καὶ τοὺς ἐξ
ἀρείου πάγου βουλῆς καταγνώσκοντες ψευδεῖς· ἀλλὰ
τῇ συγγνώμῃ μᾶλλον, ἢ τῷ δικαίῳ προσθέμενοι, καὶ τὴν
τιμωρίαν μείζω νομίζοντες εἶναι τῆς ὑπὸ τῶν κρινομέ-
νων γεγενημένης ἁμαρτίας. ἆρα ἡ βουλὴ, δημοσθένε-
ς, τὰ ψευδῆ ἀπέφηνεν; ἢ δή που. τούτους μέν τοι, ὦ ἄν-
δρες, καὶ τοιούτους ἑτέρους ἀδικεῖν παρ' ἑαυτοῦ ἀποφαίνο-
σης τῆς βουλῆς, ὑμεῖς ἀφήκατε. πολύευκτον δὲ τὸν κυδαν-
τίδην, ὅτε δῆμος πρὸς ἅπαντας ζητῆσαι τὴν βουλὴν, εἰ συν-
εισέρχεται τοῖς φυγάσιν εἰς μέγαρα, καὶ ζητήσειεν ἀπο-
φῆνας πρὸς ὑμᾶς· ἀπέφηνεν ἡ βουλὴ συνιέναι. κατη-
γόρους εἵλεσθε καὶ τοὺς νόμους· εἰσῆλθεν εἰς τὸ δικαστή-
ριον· ἀπελύσατ' ὑμεῖς ὁμολογοῦντος πολυεύκτου βαδί-
ζειν εἰς μέγαρα ὡς τὸν νικοφάνους. ἔχειν γὰρ τὸν αὐτοῦ μητέ-
ρα τοῦτον. οὐδὲν οὖν ἄτοπον οὐδὲ δεινὸν ἐφαίνετο ποιεῖν ὑ-
μῖν, τῷ τοῦ μητρὸς ἀνδρὶ διαλεγόμενος ἠτυχηκότι. καὶ
συμφορῶν, καθόσον δυνατὸς ἦν, ἀπεστερημένῳ τοῦ πα-
τρίδος. αὕτη δημοσθένους τῆς βουλῆς ἡ ἀπόφασις· οὐκ ἐ-
ξηλέγχθη ψευδὴς οὖσα. ἀληθινὴς γὰρ αὐτὸς οὖσης, ἔδοξε
τοῖς δικαστοῖς ἀφιέναι τὸν πολύευκτον. τὸ μὲν γὰρ ἀληθὲς,
τῇ βουλῇ προσετάχθη ζητεῖν· τὸ δὲ συγγνώμης ἄξιον φη-
μι, τὸ δικαστήριον ἔκρινε. διὰ τοῦτο τοίνυν οὐ πιστευτέον
τῇ βουλῇ περὶ τῶν γενομένων ἀποφάσεων, ἐπειδή σε καὶ σὺν
μετὰ σοῦ τὸ χρυσίον ἔχοντας ἀποπέφαγκε; δεινὸν μὲν τ'
αὐτὸ εἴη. δεῖξον γὰρ τοῖς δικαστοῖς οὐ δημοσθένους τὰ νικοφ.
ὡς τούτων τι ἡμαρτηκότων ὅμοιόν ἐστι τοῖς σοῖς ἀδικήμα-
σι· καὶ ὡς τε δῶρα λαμβάνειν καὶ τῆς πατρίδος
συγγνώμης ἐστὶν ἄξιον, ὥς τε ἀποφεύγοις ἂν παρὰ τού-
τοις εἰκότως. ἀλλ' οἱ νόμοι περὶ μὲν τῶν ἄλλων ἀδικημά-
των, τοὺς εἰς δεκαπλάσιον λόγον αἰτιωμένους, διπλῆν τὴν βλά-
βην ὀφείλειν κελεύουσι. περὶ δὲ τῶν δωροδοκούντων, δύο
μόνον τιμήματα πεποιήκασιν, ἢ θάνατον· ἵνα τούτῃ τυ-
χὼν

A *Recita testimonium. Testimonium. Num verò graue nõ est, si, eò quòd vnus vir Pistias ex Areopagitarum numero, me perperã egisse dixit, cum & contra me et contra senatum mentiretur, mendacium veritatem superasset, atque ob imbecillitatem eo tempore & solitudinem meam falsæ illæ cõtra me machinationes valuissent: nunc, cum rei veritas apud omnes Areopagitas in confesso sit, & constet, Demosthenem viginti auri talenta in fraudem vestram accepisse, eóque facto deliquisse, & magistratum illum, in quo quidam spem collocatam habent, euidenter deprehensum sit, corrumpi largitionibus, instituta illius concilij, & veritas, eloquentiæ Demosthenis cedent: & calumnia quam contra senatum illum Demosthenes afferet, veritate plus valebit? Dicet enim, senatum detulisse multos, vt in populum iniurios, qui in iudicio sint absoluti: ac senatum in quibusdam quintã suffragiorũ partem non tulisse. Hoc verò quo pacto fiat, facilè omnes cognoscetis. Senatus inquirit ea quæ mandata sunt à vobis, & apud se commissa facinora: non vt vos (neque verò mihi irascamini) diiudicare interdum soletis, misericordiæ potius quàm iustitiæ rationem habentes: sed simpliciter eum defert, qui inquisitione tenetur, & quomodocunque patria instituta violauit: existimans, fore vt is qui paruis in rebus delinquere assuenerit, facilè ad maiora facinora impellatur. Eáque de causa collegam suum, qui portitorem naulo fraudarat, multatum apud vos detulit. Rursus eum etiam, qui quinque drachmas nomine absentis postularat, apud vos detulit: eum item qui portionem Areopagiticam contra maiorum morem vendere non dubitarat, eodem modo mulctatum eiecit. Eos vos causa cognita absoluistis: non quò mendacij senatum arguereris: sed quia humanitatis potius quàm summi iuris rationem ducebatis: quodq; supplicium admisso à reis facinore grauius putabatis. Nunquid ergo Demosthenes falsum indicium fecit senatus? Non vtique. Hos igitur & alios similes, vt iniurios à senatu delatos, vos absoluistis. Polyeuctum porrò Cydanthidem, cum populus inquirere senatum iussisset, vtrum Megara se ad exules conferret, atque re explorata deferre apud vos: indicauit rem ita se habere. accusatores delegistis ex legibus, in iudicium venit: vos absoluistis, quamuis confiteretur Polyeuctus se itare Megara ad Nicophanem, cui mater sua nupta esset. Nihil igitur vobis absurdum aut graue committere visus fuit, si cum matris suæ marito colloqueretur calamitate conflictato, & patria priuatum pro sua virili parte subleuaret. Hoc, Demosthenes, senatus indicium non est falsitatis conuictum: sed cum verum esset, tamen iudicibus placuit absoluere Polyeuctum. Nam senatui quidem mandatum fuerat, exquirere verum: id verò iudices venia dignum esse censuerunt. Propterea igitur senatui de factis indicijs non est credendum, postea quam te & gregales tuos aurum habere indicauit? Iniquum profectò fuerit. Ostendito enim, tu Demosthenes, in hac causa, eorum qui deliquerunt facinus aliquod tuis esse simile iniurijs: aut venia dignum esse, capere munera contra patriam, eóque te iure ab istis absolutum iri? Verùm leges in alijs pecuniariæ rationis iniurijs duplum rependere iubent. In eos autem qui largitionibus corrupti sunt, duas duntaxat mulctas constituerunt: vel mortem, vt hoc supplicio nummarius ille affectus, alijs e-*

Dissimilitudo eorũ qui à senatu delati, à iudicib. absoluti sunt.

Trãslatio cauſæ.

Lex de largitionib.

xemplo esset: aut decuplam accepti muneris mulctam, vt ea res ijs qui ab illo facinore non abhorrerent, nihil emolumenti afferret. An verò hoc quidem dicere non institues: sed illud, sic accidisse, vt cæteri omnes ea consiterẽtur, qui à senatu delati essent, rectam fuisse inquisitionem: tu verò solus eandem refelleres? At verò tu solus eorum omnium qui vnquam delati sunt, vltrò postulasti hos iudices & quæsitores: & ipse contra te decretum scripsisti, & populum fecisti testem pactionis tuæ, & capitale in te supplicium statuisti, si retulisset senatus, te quicquam eius pecuniæ accepisse, quam Harpalus in nostram regionem attulisset. Enimuerò prius scripsisti, tu Demosthenes autoritatem habere senatum Areopagiticum contra hos & cæteros Athenienses, patrijs legibus puniendi eius, qui patria instituta violasset: atque etiam commisisti huic senatui & tradidisti totam ciuitatem: quem statim dices esse Oligarchicum. atque ex senatusconsulto tuo ciues duo sunt interfecti, pater & filius, traditi ei qui fossæ præest, ex edicto tuo: vnus ex Harmodiana familia in vincula est coniectus. Torserunt Antiphontem, & occiderunt hi, senatus indicio adducti. Tu Archinum ciuitate eiecisti, proditionis insimulatum ex senatus indicio & pœna: contra te verò, idque cum ipse decretum scripseris, id decretum abrogas. Atqui vbi ista æqua aut vsitata sunt? Testabor seueras deas, Athenienses, & locum quem illæ tenent, & heroes nostræ regionis, & Mineruam Vrbanam, cæterosque deos, qui regionem nostram & vrbem sortiti sunt, vos non puniuisse eum, qui contra patriam aliquid accepit, à populo vobis traditum: qui violauit & corrupit vrbis felicitatem: qui suis consilijs effecit, vt quasi hostili vallo patria circundaretur: quem inimici & malcuoli patriæ, viuere vellent, exitio fore patriæ existimantes: qui verò nostris rebus consultum volunt, & mutata fortuna sperant res ciuitatis fore meliores, persoluto factis digno supplicio, perditum cupiunt, & hoc à dijs immortalibus votis exoptant: cum quibus ego vnà vota facio, vt patriam conseruent, quam in periculo versari video salutis, liberûm, vxorum, existimationis, bonorum cæterorum omnium. Quid enim dicemus, Athenienses, ad eos qui circumstant, egressi prætorio, si, quod absit, istius præstigijs fueritis decepti? quibus quisque vestrûm oculis, domum reuersus, patrios lares audebit intueri? Si & proditorem, qui primus in suas ædes intulit aurum ex corruptela acceptum, absolueritis: & id concilium, quod apud omnes mortales grauissimum habetur, nihil veri vel exquirere vel inuenire statueritis? Quam verò (cogitate ipsi vobiscum) quam spem habituri sumus, si quod periculum patriam inuaserit, vbi munerum contra patriam acceptationem tutam feceritis: id verò concilium, cui patriæ salus in eiusmodi periculis committitur, autoritate priuaueritis? Quid verò (ponamus enim hæc) si ex decreto Demosthenis missis legatis Alexander aurum ab Harpalo in nostram regionem allatum repetiuerit: & præter factum iam senatus indicium seruos ad vos miserit, qui nunc ad eum se contulerunt: atque ex ijs postularit vos audire veritatem: quid per Deos dicturi sumus? Tu bellum scilicet decernes Demosthenes, quando superiora quoque bella ritè administrasti?

Vrget Demosthenis de senatu contra semetipsum præiudicium.

Obtestatio per cõgeriem.

A periculo patriæ.

χὼν τ ζημίας ὁ λαβὼν, τ δόγμα γνώσῃ τοῖς ἄλλοις· ἢ δεκαπλῶν ἐξ ἐρχῆς λημμάτων τὸ τίμημα τ δῶρων, ἵνα μὴ λυσιτελῆς ἢ τοῖς τοῦτο τολμῶσι ποιεῖν. ἢ τοῦτο μὲν οὐκ ἐπιχειρήσεις λέγειν, ὅτι ἢ τ ἑτέρων ἀποφανθέντων ὑπὸ τ βουλῆς, τοῖς μὲν ἄλλοις ὡμολογηκέναι συμβέβηκεν, ἀξιόπιστον εἶναι τ τ βουλῆς ζήτησιν. σὺ δὲ μόνῳ τοῖς παρ αὐτ ἐναντιῶσθαι; ἀλλὰ μόνος σὺ τ πάντε ἀποπεφασμένων, ἠξίωσας ἑκὼν σεαυτῷ τούτους κριτὰς καὶ ζητητὰς γράψαι. καὶ ἔγραψας καὶ σωθ τὸ ψήφισμα· καὶ τ δῆμον ἐποίησω μάρτυρα τ ὡμολογημένων ὁρισάμενος σεαυτῷ ζημίαν εἶναι θάνατον, ἐὰν ἀποφήνῃ ἡ βουλὴ τ χρημάτων εἰληφότα τι τ εἰς τ χώραν ὑπὸ Ἁρπάλου κομισθέντων· ἀλλὰ μὴν πρότερον ἔγραψας σύ, ὦ Δημόσθενες, καὶ πάντων τούτων καὶ τ ἄλλων ἀθηναίων, κυρίαν εἶναι τὴν ἐξ Ἀρείου πάγου βουλήν, κολάσαι τ παρὰ τοὺς νόμους παρανομοῦντα, χρωμένην τοῖς πατρίοις νόμοις· καὶ παρέδωκας σὺ καὶ συνεχώρησας τ πόλιν ἅπασαν ταύτῃ, ἣν αὐτίκα φήσεις ὀλιγαρχικὴν εἶναι· καὶ τεθνᾶσι καὶ τὸ σὸν ψήφισμα δύο τ πολιτῶν, πατὴρ καὶ υἱὸς παραδοθέντες τῷ ἐπὶ τῷ ὀρύγματι· ἐδέθη τ ἀφ' ἁρμοδίου γεγενότων εἷς κατὰ τὸ σὸν πρόσταγμα. ἐπρεσβεύσαντο αὐτοφῶντα καὶ ἀπέκτειναν ἔπι τῇ τ βουλῆς ἀποφάσει πειθόντες· ἐξέβαλες σὺ ἀρχῖνον ἐκ τ πόλεως ἐπὶ προδοσίᾳ, κατὰ τὰς τ βουλῆς ἀποφάσεις, καὶ τιμωρίας. καὶ δὲ σαυτῷ, καὶ ταῦτα γράψας ὁ αὐτὸς τὸ ψήφισμα ἀκυροῖς; καὶ ταῦτα δίκαια, ἢ νόμιμά ἐστι· * μαρτύρομαι τὰς σεμνὰς θεὰς αὐδρες ἀθηναῖοι, καὶ τ τόπον ὃν ἐκεῖναι κατέχουσι, καὶ τοὺς ἥρωας τοὺς ἐγχωρίους, καὶ τὴν ἀθηνᾶν τὴν πολιάδα, καὶ τοὺς ἄλλους θεὸς, οἱ τ χώραν καὶ τ πόλιν ἡμῶν εἰλήχασιν· ὅτι δ δῆμος παραδεδωκότα ὑμῖν οὐκ ἐπιμωρήσασθε τ εἰληφότα τι καὶ τῆς πατρίδα τ λελυμασμένον καὶ ἐφθαρκότα τὴν τῆς πόλεως εὐδαιμονίαν· τ πεκεχαρακωμένην παραδεδωκότα τ πατρίδα, τῇς αὐτῆς συμβουλίαις· ὃν οἱ μὲν ἐχθροὶ καὶ κακόνοι τ πόλεως ζῆν ἂν βούλοιντο, συμφορὰν ἡγούμενοι τῆς πόλεως εἶναι· ὅσοι δὲ εὔνοι τοῖς ἡμετέροις πράγμασι, καὶ μεταπεσούσης τ τύχης, ἐλπίζουσιν ἐπὶ τὸ βέλτιον αὖ τι τ πόλεως πράγματα ἐλθεῖν, τὴν ἀξίαν δίκην δόντα τ πεπραγμένων, ἀπολωλέναι βούλονται, καὶ ταῦτ' εὐχονται τοῖς θεοῖς· οὓς κἀγὼ συμπαρακαλῶ, σῶσαι τ πατρίδα, κινδυνευούσαν ὁρῶν ὑπὲρ σωτηρίας, ὑπὲρ παίδων, ὑπὲρ γυναικῶν, ὑπὲρ δόξης, ὑπὲρ τ ἄλλων ἀγαθῶν ἁπάντων. τί γὰρ ἐροῦμεν ὦ ἀθηναῖοι πρὸς τοὺς πρεσβευκότας, ἐξελθόντες ἐκ τ δικαστηρίου, ἐὰν (ὁ μὴ γένοιτο) παραχρυσωθῆτε ὑπὸ τ τούτου γοητείας; τίσιν ὀφθαλμοῖς ἕκαστος ὑμῶν τ πατρῴαν ἑστίαν εἰσελθὼν ἰδεῖν τολμήσει, ἀπολελυκότες μὲν τ προδότην, τ πρῶτον εἰς τ * ἴδιον εἰσενεγκάμενον τὸ δεδωροκημένον χρυσίον, κατεγνωκότες δὲ μηδὲν ἀληθὲς μὴ δὲ ζητεῖν μήθ' ὁρίσκειν τὸ παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις εἶναι σεμνότατον νομιζόμενον συνέδριον; τίνας δὲ ὦ ἀθηναῖοι (σκοπεῖτε γὰρ πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς) τίνας ἐλπίδας ἔξομεν, ἐὰν κίνδυνός τις καταλάβῃ τ πόλιν, τὸ μὲν δῶρα λαμβάνειν τ τ πατρίδος, ἀσφαλὲς εἶναι πεπιστευκότες· τὸ δὲ τ φυλακὴν ἔχον συνέδριον τ πόλεως ἐν τοῖς τοιούτοις κινδύνοις, ἀδόκιμον καταστήσαντες; τί δὲ (πιθῶμεν γὰρ ταῦτα) ἐὰν κυρῶσι τὸ ψήφισμα, τὸ δημοσθένους, ἀπαιτῇ πέμψας ἡμᾶς ἀλέξανδρος τὸ χρυσίον, τὸ κομισθὲν εἰς τ χώραν ὑπὸ Ἁρπάλου, καὶ πρὸς τὴν γραφὴν τ τ βουλῆς ἀποφάσιν, τοὺς * παῖδας καταπέμψῃ πρὸς ἡμᾶς, τοὺς νῦν ὡς ἑαυτ αὐτομολήσαντας, καὶ ἀξιοῖ πυθανόμενος τ ἀληθῆ παρ ὑμᾶς. πρὸς θεῶν ὦ ἄνδρες τί ἐ-

τὶ ἐρῶμεν γράψεις σὺ δημόσθενες πολεμεῖν ἡμᾶς, ἐπὶ δὴ καὶ σοῦ πρότερον πολέμους καλῶς διώκησας; καὶ πότερόν ἐστι δικαιότερον, εἰ τοῦτο δόξῃ καὶ τοῖς ἄλλοις ἀθηναίοις, εἰς τὸ πόλεμον ὑπάρχειν μετ' ἄλλων καὶ τὸ σῶν χρυσίον· ἢ σοῦ μὲν ἄλλους ἀπὸ τῶν ἰδίων κτημάτων, ἕκαστον εἰσφέρειν καὶ καταχωνεύειν τὸν ἴδιον κόσμον τῶν γυναικῶν, καὶ τὰ σκεύη, καὶ πάντα τὰ ἐν τῇ χώρᾳ ἀναθήματα τῶν θεῶν, ὥσπερ ἔφησθα σὺ γράψων, αὐτὸς εἰσενεγκὼν πεντήκοντα δραχμὰς, ἀπὸ τῶν οἰκίας τῶν ἐν πειραιεῖ, καὶ τῆς ἐν ἄστει; πόσῳ γὰρ καὶ τὴν πρότερον εἰσφορὰν εἰσενηνοχὼς, ἑκατὸν τάλαντα ἔχεις. ἢ πολεμεῖν μὲν ἀ γράψεις· ἀποδιδόναι δὲ καὶ τὸ γεγραμμένον ὑπὸ σοῦ ψήφισμα κελεύεις ἀλεξάνδρῳ τὸ κεκομισμένον χρυσίον; ἀκοῦν ὑπὲρ σοῦ τὸν δῆμον ἀποδιδόναι δεήσει. καὶ πρὸς τοῦτ' ἐστὶ δίκαιον, ἢ κοινὸν, ἢ δημοτικὸν, σοῦ μὲν ἐργαζομένους, εἰσφέρειν, σὲ δὲ ἀρπάζειν; καὶ σοῦ μὲν φανερὰν κεκλῆσθαι τὴν οὐσίαν, καὶ ἀπὸ ταύτης εἰσφέρειν σὲ δὲ πλείω ἢ πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν τάλαντα. τὰ μὲν, ἐκ τῶν βασιλικῶν, τὰ δὲ, ἐκ τῶν ἀλεξάνδρου χρημάτων εἰληφότα, μηδὲν φανερὸν ἐν τῇ πόλει κεκλῆσθαι· ἀλλὰ διεσκευάσθαι πρὸς τὸν δῆμον, ὡς ἀπιστοῦντα τοῖς ἑαυτῷ πολιτευομένοις; καὶ σοῦ μὲν νόμους προλέγειν τῷ ῥήτορι καὶ τῷ στρατηγῷ, τὸν μὲν δῆμον πίστιν ἀξιοῦντι λαμβάνειν, παιδοποιεῖσθαι καὶ σοῦ νόμους γίνεσθαι ἐκτὸς ὅρων κεκλῆσθαι· πάσας τὰς δικαίας πίστεις τοῦ δικαστοῦ καταθεμένου, ὅτως ἀξιοῦν προσεῖναι τὸν δῆμον σὲ δὲ τὰ πατρῴαν γῆν πεπρακέναι, σοῦ δὲ ἀ γεγενημένους ἡμᾶς σαυτῷ προσποιεῖσθαι τοῦτο καὶ σοῦ νόμους, τὰ ἐν ταῖς κρίσεσιν ἕνεκα γινομένων ὅρκων; ὑπιτάττειν δὲ ἄλλοις στρατεύεσθαι, λιπόντα αὐτὰ τὰ κοινὰ τάξιν. ὦ ἀθηναῖοι τοῦτο τί οἴεσθε τὰς πόλεις τότε μὲν, εὖ, τότε δὲ, φαύλως πράττειν; παρ' ὃ δὲν εὑρήσετε ἄλλο, πλὴν σοῦ συμβούλου, καὶ σοῦ ἡγεμόνος. ὑπιβλέψατε γὰρ ὑπὲρ τὰ θηβαίων πόλιν. ἐκλύετο πόλις· ἐκλύετο μεγίστη, καί τινων τυχοῦσα ἡγεμόνων καὶ στρατηγῶν; ἅπαντες αὐτὸ ὁμολογήσουσιν πρεσβύτεροι, παρ' ὧν περ κἀγὼ σοῦ λόγους ἀκούων ἐρῶ, ὅτε πελοπίδας, ὡς φασὶν, ἡγεῖτο τοῦ ἱεροῦ λόχου, καὶ ἐπαμεινώνδας ἐστρατήγει, καὶ οἱ μετὰ τούτων· τότε τὰ ἐν λεύκτροις μάχῃ ἐνίκησεν ἡ τῶν θηβαίων πόλις· τότε εἰς τὰ ἄπορθητον νομιζομένην εἶναι λακεδαιμονίων χώραν εἰσέβαλον. κατ' ἐκείνους σοῦ χρόνους, πολλὰ καὶ καλὰ διεπράξαντο ἔργα· μεσσήνην τετρακοσιοστῷ ἔτει κατῴκισαν δεκάδας, αὐτονόμους ἐπίησαν· ἔνδοξοι πάντῃ ἦσαν. τότε δὲ αὖ τὐναντίον παπῆνα καὶ τὸ φρόνημα αἰκίας διεπράξαντο; ὅτ' ἐδωροδόκει μὲν λαμβάνων χρήματα παρὰ φιλίππου τιμόλαος ὁ τούτου φίλος· ὑπὲρ τοῖς ξένοις τοῖς εἰς ἀμφισσαν συλλεγεῖσι, πρόξενος ὁ προδότης ἐκλύετο· ὅτε ἡγεμὼν τῶν φάλαγγος κατεστάθη θεαγένης, ἄνθρωπος ἀτυχὴς, καὶ δωροδόκος, ὥσπερ οὗτος. τότε δὲ τρεῖς γε ἀνθρώπους, οὓς εἶπον, ἅπασα ἡ πόλις μετὰ τῶν ἑλλήνων ἁπάντων ἀπώλετο καὶ συνδιεφθάρη. ὁ γὰρ ψεῦδός ἐστιν, ἀλλὰ καὶ λίαν ἀληθὲς, τὸ σοῦ ἡγεμόνας αἰτίους ἁπάντων γίνεσθαι, καὶ τῶν ἀγαθῶν, καὶ τῶν ἐναντίων τοῖς πολίταις, θεωρήσατε δὴ πάλιν καὶ ὑπὲρ τῶν ἡμετέρας πόλεως, τὸν αὐτὸν τρόπον ἐξετάσαντες ποτὲ ἡ πόλις ἡμῶν οὖν μεγάλη καὶ ἔνδοξος παρὰ τοῖς ἕλλησι, καὶ τῶν προγόνων ἀξία, μετά γε τὰς ἀρχαίας ἐκείνας πράξεις. ὅτε κόνων, ὡς οἱ πρεσβύτεροι λέγουσιν, ἐνίκησε τὸν ἐν κνίδῳ ναυμαχίαν. ὅτε ἰφικράτης ἀνεῖλε τὰ λακεδαιμονίων μόραν· ὅτε χαβρίας ἐν νάξῳ κατεναυμάχησε τὰς λακεδαιμονίων τριήρεις. ὅτε τιμόθεος τὸν ἐν κερκύρᾳ ναυμαχίαν ἐνίκησε. τότε, ὦ ἀθηναῖοι, τότε, οἱ μὲν πρότερον ὄντες λαμπροὶ διὰ σοῦ ἡγεμόνας λακεδαιμόνιοι, καὶ ὑπὸ τοῖς ἐκείνων ἤθεσι τραφέντες, παπῆνοι πρὸς τὴν

A nistrasti? Vtrum porrò æquius est, si idem cæteris etiam Athenienſibus viſum fuerit, nos habere præter cætera etiam id aurum quod penes te est, ad bellum: an vt alij, de ſuis quiſque poſſeſsionibus, tributum conferant, & mundum muliebrem conflent, & pocula, & omnia noſtræ ditionis donaria (id quod tu in decreto tuo poſuiſti) cum ipſe de ædibus in Piræeo atque in vrbe tuis quinquaginta drachmas contuleris. Cum enim priore exactione tantum pependeris: viginti talenta habes. An verò bellum non decernes, ſed ex decreto tuo allatum aurum Alexandro reddi iubebis? ergo pro te reddere populum oportebit. Atqui vbi iſtud iuſtum aut æquum aut populare est, vt ij qui opus faciunt, conferant: tu rapias? vt alij manifeſtas opes poſsideant: tu cũ vltra centum quinquaginta talenta, partim ex Perſicis, partim ex Alexandri negocijs acceperis, nihil manifeſti in vrbe poſsideas, ſed tuas opes à populo remoueris, vt qui actis tuis diffidas? Cum leges & oratori & imperatori edicant, ſi fidem à populo haberi ſibi velit, vt liberos ſuſcipiat, & fundum intra limites poſsideat, & omnibus æquis pignoribus depoſitis, ſic demùm præeſſe populo inſtituat: vt tu patrios fundos vendideris, & non natos tibi liberos contra leges adoptes, propter ea ſacramenta quæ in iudicijs exiguntur? vt alios militare iubeas, cum communes ipſe ordines deſerueris? Qua de cauſa putatis, Athenienſes, vrbes aliàs ſecundis rebus, aliàs aduerſis vti? nihil reperietis aliud, quàm ſenatores & imperatores. Intuemini Thebanorum ciuitatem. fuit vrbs, fuit maxima, duces nonnullos & imperatores habuit. Omnes fanè fatentur ſeniores, è quibus & ego hæc quæ refero, audiui. Cum Pelopidas, vt aiunt, ſacræ cohortis dux eſſet, & Epaminondas imperator, eorũmque collegæ: tum Leuctricam pugnam vicit vrbs Thebanorum: tum in agrum Lacedæmoniorum, qui vaſtari poſſe non putabatur, impreſsionem fecerunt: illis temporibus multa egregia facinora ediderunt: Meſſenam quadringenteſimo anno poſt excidium inſtaurarunt: Arcades in libertatem vindicarunt: apud omnes gloria floruerunt. Quando rurſus humiliter, & non vt eorum animi magnitudinem decebat, ſe geſſerunt? Cum munera captaret, ac pecuniam acciperet à Philippo Timolaus, iſtius amicus: & peregrinis militibus aduerſus Amphiſſam conſcriptis Proxenus proditor ille præeſſet: cum dux phalangis creatus eſſet Theagenes, homo infelix & corruptus vt iſte. Tum per tres homines quos dixi, vniuerſa ciuitas vnà cum Græcis omnibus perijt atque interijt. Neque enim falſum, ſed nimis verum est, duces cauſam eſſe ciuibus omnium & bonorum & aduerſorum. Spectate idem in noſtra quoque ciuitate, eodémque modo inquirite. Vrbs noſtra quando fuit magna & illuſtris apud Græcos, & digna maioribus poſt antiqua illa facinora? cum Conon, vt ſeniores nouerunt, nauali ad Cnidum prælio viciſſet: cum Iphicrates Lacedæmoniorum legionem cæciditſet: cum Chabrias Lacedæmoniorum triremes ad Naxum superaſſet: cum Timotheus nauali pugna Corcyræ victor extitiſſet. Tum, Athenienſes, tum Lacedæmonij, qui prius ob duces ſplendidi fuerant, illorũmque moribus educati: humiles ad vrbem noſtram venerunt, ſalutem à maio-

Adimit Demosthenij benevolentiam & fiduciem erga populũ: & tales magistratus perniciosos esse ciuitatibus, exemplis ostendit.

B

C

ribus nostris expetentes : populus autem ab illis abrogatus, per eos qui tum ciuitati nostræ consulebant, iterum dux Græcorum factus est : iure opinor. quippe qui & tales duces esset nactus, quales modò dixi: & senatores haberet Archinum & Cephalium Colyttensem. Sola enim hæc & ciuitatis & gentis salus est, habere gubernatores bonos, & senatores cordatos. Quamobrem Athenienses hæc vos intuentes & considerantes, decet non mehercule diutius Demosthenis sordes & infelicitatem perpeti, neque in eo spem habere salutis, aut putare vos penuria bonorum virorum & cordatorum senatorum laboraturos : sed sumpta maiorum vestrorum iracundia, eo, qui euidenter compertus est peculatus & proditionis, qui pecunijs in vrbem allatis non abstinet, qui in grauissimas calamitates vrbem coniecit, occiso, Græciæ pestem vrbe exterminare, ac pati fortunam vrbis immutari, atque expectare, si hæc fiant, fore vt melius cum republica agatur. Audite, Athenienses, illud etiam decretum, scriptum à Demosthene, quod, turbata republica post Chæronensem pugnam, fecit popularis iste : & oraculum quod allatum est Dodona, à Dodonæo Ioue. Perspicuè namque vobis olim prædixit, cauendos esse duces & senatores. Recita oraculum in primis. Oraculum. Recita ergo pulchrum decretum istius. Decreti pars. Popularis nimirum est, qui se, nempe virum fortem & animosum, inter armatos referat, quos verò ciuium ipse improbarit, ad opus faciendum abire iubeat, & si quid aliud ipsi factu commodum videatur, id scribat esse faciendum. Recita reliqua. Reliquum decreti. Auditis iudices, abire iubet decretum delectos legatos. Postquam autem iste audiuit, post Chæronensem pugnam, Philippum in agrum nostrum impressionem facturum: ipse sibi legationem decreuit, vt ex vrbe aufugeret : octo talentis publicæ pecuniæ conuasatis, nulláque habita ratione inopiæ tum vrgentis: cum cæteri omnes de suo largirentur ad tuendam salutem nostram. Talis est consiliarius iste vester: ac duas has solas peregrinationes per omnem ætatem suscepit, post pugnam, cum ex vrbe aufugit, & nunc ad Olympiam, posteaquam cum Nicanore, fretus festi solennitate, colloqui voluit. Consultum profectò fuerit, huius fidei vrbem credere, & committere vos periculum adituros : qui quando cum reliquis contra hostes pugnandum fuit, ordinibus desertis domum refugit: quando autem domi pugnandum fuit, vnà cum cæteris ipse suo suffrazio legatus designatus excessit, atque ex vrbe aufugit. Cum porro legatio de pace obeunda esset, negauit se vel altero pede vrbe excessurum. Cum autem Alexander exules reuocare diceretur, & Nicanor Olympiam venisset : legatum sacrificulum senatui sese obtulit. Talis iste est: in prælijs custos ædium : inter eos qui domi manent, legatus: inter legatos fugitiuus est. Recita etiam decretum de inuestigatione pecuniarum, quod retulit Demosthenes senatui Areopagitico de sese & vobis: vt ijs inter se collatis, videatis Demosthenis desperationem. Decretum. Tùne istud scripsisti Demosthenes? scripsisti, inficias ire non potes. Data est senatui authoritas ex edicto tuo? data est. Perempti sunt homines ciues? perempti sunt. Ratum contra illos decretum tuum fuit? refragari nullo modo potes. Age denuò

Iterum cõcitat iudices.

Demosthenem vt ignauum & proditorẽ perstringit.

Demosthenem iterũ decreto suo vrget.

A τὴν πόλιν ἡμῶν ἦκον, δεόμενοι τῆς παρελθούσης τῶν προγόνων ἡμῶν σωτηρίας, ὁ δὲ καταλυθεὶς ὑπ' ἐκείνων δῆμος, διὰ τοῦτο τὸν ἡγούμενον παρ' ὑμῖν συμβούλου πάλιν ἡγεμόνα τῶν ἑλλήνων· δικαίως οἶμαι, στρατηγῶν μὲν τοιούτων τετυχηκώς, οἵων εἶπον ἀρτίως. συμβούλους δ' ἔχων δεξιόν, καὶ κέφαλον τὴν κολυτήα. μία γὰρ αὕτη σωτηρία καὶ πόλεως καὶ ἔθνους ἐστί, τὸ προστάτας ἀνδρῶν ἀγαθῶν, καὶ συμβούλων σπουδαίων τυχεῖν. Διόπερ, ὦ ἀθηναῖοι, δεῖ ταῦτ' ὑμᾶς ὁρῶντας, καὶ λογιζομένους, μὴ μὰ δία τὸν πολέω χρόνον τὴν δημοσθένους δωροδοκίας καὶ ἀτυχίας κοινωνεῖν, μὴ δ' ἐν τούτῳ τὰς ἐλπίδας τῆς σωτηρίας ἔχειν, μηδ' οἴεσθ' ἀπορήσειν ἀνδρῶν ἀγαθῶν καὶ συμβούλων σπουδαίων· ἀλλὰ τὴν τῶν προγόνων λαβόντας ὀργὴν, τὸν ἐπ' αὐτοφώρῳ κλέπτειν εἰλημμένον καὶ προδότην τὸν οὐκ ἀπεχόμενον τῶν εἰς τὴν πόλιν ἀφικνουμένων χρημάτων εἰς τὰς δεινοτάτας ἀτυχίας ἐμβεβληκότα τὴν πόλιν· τὸν τῆς ἑλλάδος ὄλεθρον ἀποκλείναντας, ἐξόρισον ἐκ τῆς πόλεως ποιῆσαι, καὶ μεταβαλέσθαι τὴν τῆς πόλεως τύχην ἐᾶσαι· καὶ προσδοκῆσαι, τούτων γνωμένων βέλτιον πράξειν. ἀκούσατε, ὦ ἀθηναῖοι, καὶ κείνου τοῦ ψηφίσματος, ὃ γραφέντος ὑπὸ δημοσθένους· ὃ, τεταραγμένης τῆς πόλεως μετὰ τὴν χαιρωνείαν μάχην, ἔγραψεν ὁ δημοτικὸς οὗτος· καὶ τῆς μαντείας, τῆς ἐλθούσης ἐκ δωδώνης, παρὰ τοῦ διὸς τοῦ δωδωναίου, σαφῶς γὰρ ὑμῖν πάλαι προέρηκε φυλάττεσθαι τοὺς ἡγεμόνας, καὶ τοὺς συμβούλους, λέγε τὴν μαντείαν πρῶτον. Μαντεία. Λέγε δὴ τὸ καλὸν ψήφισμα τοῦτο. Ψηφίσματος μέρος. Δημοτικός γε, ὁ διατάττων, ἑαυτὸν μὲν ἐπιδῇ ἀνδρεῖος καὶ εὐψυχός ἐστιν, ἐν τοῖς ὅπλοις μένειν· οὓς δ' ἂν αὐτὸς ἀποδοκιμάσῃ τῶν πολιτῶν, δεῖν τὰ ἔργα ἀπιέναι. καὶ ἐάν τι ἄλλο τούτῳ δόξῃ δεῖν πρακτέον εἶναι, τοῦτο ποιεῖν. λέγε τὰ λοιπά. Τὸ λοιπὸν τοῦ ψηφίσματος. Ἀκούετε, ὦ ἄνδρες δικασταί. ἀπιέναι φησὶ τὸ ψήφισμα τὰς ἐρημίας πρεσβείας. ἐπειδὴ ἤκουσε μετὰ τὴν μάχην τὴν ἐν χαιρωνείᾳ, φίλιππον εἰς τὴν χώραν ἡμῶν μέλλειν εἰσβάλλειν. αὐτὸς ἑαυτὸν πρεσβευτὴν καταστήσας, ἵν' ἐκ τῆς πόλεως ἀποδρᾷ· συνεσκευασάμεν τῆς διοικήσεως ὀκτὼ τάλαντα, ἀδεῶς φροντίσας τῆς τότε παρούσης ἀπορίας· οὐδὲ οἱ ἄλλοι πάντες ἐκ τῶν ἰδίων ἐπεδίδοσαν εἰς τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν. ποιεῖ τοῦ ὑμῖν ὁ σύμβουλος, καὶ δύο ταύτας μόνας ἐν τῷ βίῳ δημοσθένης πεποίηται ἀποδημίας, κατὰ

B

C τὴν μάχην, ὅτι ἀπεδίδρασκεν ἐκ τῆς πόλεως· καὶ νῦν εἰς ὀλυμπίαν, ἐπεὶ νικάνορι διὰ τὴν δεξιοτέρας ἐν τυχεῖν ἐβούλετο. ἄξιόν γε τούτῳ πιστεύσαι τὴν πόλιν, καὶ δεῖ τρέψαι κινδυνεύειν μέλλοντας, ὃς, ὅτε μὲν ἔδει μάχεσθαι μετὰ τῶν ἄλλων τοῖς πολεμίοις, λιπὼν τὴν τάξιν, ᾤχετο ἀπιὼν οἴκαδε. ἐπειδὴ δὲ πρόσηκεν οἴκοι κινδυνεύειν μετὰ τῶν ἄλλων· πρεσβευτὴν αὐτὸς αὑτὸν προβαλόμενος, ᾤχετο ἐκ τῆς πόλεως ἀποδράς. ἐπειδὴ δὲ πρεσβεύειν ἔδει πρὸς εἰρήνης· οὐκ ἂν ἔφασκεν ἐκ τῆς πόλεως ἐξελθεῖν, * οὐδὲ τὸν ἕτερον πόδα. ἐπειδὴ δὲ φυγάδας ἀλέξανδρον ἔφασαν κατάγειν, καὶ νικάνωρ εἰς ὀλυμπίαν ἦκον δεξιώτερον αὑτὸν ἀπέδωκε τῇ βουλῇ. πιστὸς οὗτος, ἐν μὲν ταῖς πρεσβείαις ἐν, οἰκουρός. ἐν δὲ τοῖς οἴκοι μένουσι πρεσβευτὴς ἐν δὲ τοῖς πρεσβευταῖς, δραπέτης ἐστί. λέγε δὴ καὶ τὸ περὶ ζητήσεως τῶν χρημάτων ψήφισμα, ὃ ἔγραψε δημοσθένης τῇ ἐξ ἀρείου πάγου βουλῇ, περὶ αὐτοῦ τε καὶ ὑμῶν· ἵνα προβαλόντες θεωρήσαντες, εἰδῆτε τοὺς δημοσθένους πόνους. Ψήφισμα. Ἔγραψας σὺ τοῦτο δημόσθενες; ἔγραψας, οὐκ ἔστιν ἀντιπεῖν. ἐγένετο ἡ βουλὴ κυρία προσέξαντος; ἐγένετο, πεῖθε τῶν πολιτῶν ἄνδρες; πεῖθε. κύριον τὸ σὸν ψήφισμα κατ' ἐκείνων, ἀδύνατον ἀντειπεῖν. λέγε δὴ πάλιν, ὃ δημοσθένης

ωτίνης κ᾽ δημοσθένης ἔγραψε. προσέχετε, ὦ ἄνδρες. εὕρηκε δημοσθένη. τί δεῖ πολλῶν λόγων; ἀποπέφαγκεν, ὦ ἀθηναῖοι. τὸ μὲν γὰρ δίκαιον λῦ ὑφ᾽ ἑαυτῷ κε κεμένον, ὃν τὸ ἀποθνήσκειν, ἐπειδὴ σ᾽ εἰς τὰς ὑμετέρας ἥκει χεῖρας, οὐ ὑπὲρ τοῦ δήμου συνειλεγμένους καὶ οὐ ὁμωμοκότας πείθεσθαι τοῖς νόμοις, καὶ τοῖς τοῦ δήμου ψηφίσμασι, τί ποιήσετε; πρεσβεύσεσθε τὸ πρὸς τοὺς θεοὺς εὐσέβειαν, καὶ τὰ παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις δίκαια νομιζόμενα; μὴ, ὦ ἀθηναῖοι, μὴ. αἰσχρὸν γὰρ καὶ δεινὸν, ἑτέρους μὲν ὑπὸ τοῦ δημοσθένους ψηφισμάτων, ἀδικεῖν ὄντας τούτου χείρους, ἀδικεῖν τοσοῦτ᾽ ἠδικηκότας ὅσα περ οὗτος, ἀποθνήσκειν τυπτόμενοι καταφρονοῦντα ὑμῶν καὶ τῶν νόμων, ἀτιμωρήτον πρεσβεύειν ἐν τῇ πόλει, αὐτὸν ὑφ᾽ ἑαυτῷ καὶ τῶν ψηφισμάτων ὧν ἔγραψεν ἐαλωκότα. τοῦτο τὸ συνέδριον, ὦ ἀθηναῖοι, καὶ ὁ αὐτὸς τόπος καὶ ταὐτὰ τὰ δίκαια, ὁ αὐτὸς ῥήτωρ, ἐκείνοις τε αἴτιος ἐγένετο τῶν συμβαινόντων κακῶν, καὶ τοῦ αὐτοῦ νῦν συμβησομένων· ἐπέτρεψεν ὁ αὐτὸς οὗτος ἐν τῷ δήμῳ συνεδρίῳ τούτῳ κρῖναι περὶ αὐτοῦ, μάρτυρας ὑμᾶς πεποιημένος· ἔθετο συνθήκας μετὰ τοῦ δήμου, γράψας δ᾽ ψήφισμα καθ᾽ ἑαυτοῦ παρὰ τὴν μητέρα τῶν θεῶν, ἣ πάντων τῶν ἐν τοῖς γράμμασι δικαίων φύλαξ τῇ πόλει καθέστηκε. διὸ καὶ οὐκ ὅσιον ὑμῖν ἐστι τοὺς ἀκύρους ποιεῖν· ἀδικεῖν τοὺς θεοὺς ὁμωμοκόσι περὶ ταύτης τῆς κρίσεως, τοῖς αὐτῶν τῶν θεῶν πράξεσιν ἐναντίαν τὴν ψῆφον ἐνεγκεῖν. κρίσει ποιησάμενος ἀποτυχὼν τοῖς ὑπὲρ Ἀλιρροθίου πρὸς Ἄρη γιγνομένοις ἐνέμεινεν· αὐτῇ αἱ σεμναὶ θεαὶ τῇ πρὸς ὀρέστην ἐν τούτῳ τῷ συνεδρίῳ κρίσει γιγνομένῃ, καὶ τῇ τούτου ἀληθείᾳ συνοίκους ἑαυτὰς εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον κατέστησαν. ὑμεῖς δὴ τί ποιήσετε οἱ πάντων εἶναι φάσκοντες εὐσεβέστεροι τοῦ δ᾽ συνεδρίου γνώμην ἄκυρον κατασήσετε τῇ δημοσθένους ἐπιχειρήσαντες πονηρίᾳ; οὐκ ἐὰν σωφρονῆτε, ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι. ἀ γὰρ περὶ μικρῶν ἀδικεῖ τοῦ χείρονος ἐν τῇ τήμερον ἡμέρᾳ δικάζετε· ἀλλὰ περὶ σωτηρίας τῆς πόλεως ἁπάσης. καὶ πρὸς τούτοις, περὶ δωροδοκίας ἔθους πονηροῦ, καὶ πράγματος ἀλυσιτελοῦς, καὶ πᾶσι ἀνθρώποις ἀπολωλεκότος. εἰ μὲν οὖν καθ᾽ ὅσον ἐστὶ δυνατὸν ἐκβαλεῖτε ἐκ τῆς πόλεως καὶ ποιήσετε τὰς ῥᾳδίως καθ᾽ ὑμῶν χρήματα λαμβάνοντας· σωθησόμεθα θεῶν βουλομένων. εἰ δ᾽ ἐπιτρέψετε τοῖς ῥήτορσι πωλεῖν ὑμᾶς αὐτοὺς· πείσονται τὴν πόλιν ἀνατραπεῖσαν ὑπὸ τούτων. Ἔγραψεν αὐτὸς ἐν τῷ δήμῳ δημοσθένης ὡς δηλονότι δικαίου τοῦ πράγματος ὄντος, φυλάττειν ἀλεξάνδρῳ τὰ εἰς τὴν ἀτταικὴν ἀφικόμενα μὴ ἁρπάσῃ χρήματα. οὕτως οὖν, ὦ ἄριστε. εἰπέ μοι φυλάξομεν, ἐὰν σὺ μὲν ἐκεῖνα τάλαντα λαβὼν ἔχῃς ἰδίᾳ; ἕτερος δὲ πεντεκαίδεκα; δημάδης δὲ ἑξακισχιλίους χρυσοῦς σταθῆρας; ἕτεροι δ᾽ ὅσοι δή ποτε ἀποπεφασμένοι εἰσὶ, τέτταρα γὰρ τάλαντά ἐστι καὶ ἐξήκοντα ἤδη εὑρημένα* ὧν οἴεσθε ταῦτ᾽ πάντα τοῦ πόσιν ἀναθεῖναι; καὶ πότερα κάλλιόν ἐστι, πρὸς δὲ δικαιότερον, ἅπαντ᾽ ἐν τῷ κοινῷ φυλάττεσθαι, ἕως ἂν δίκαιον ὁ δῆμος βουλεύσῃ. ἢ τοὺς ῥήτορας, καὶ τοὺς στρατηγοὺς ἐνίους διηρπακότας ἔχειν; ἐγὼ μὲν γὰρ οἶμαι τὸ μὲν ἐν τῷ κοινῷ φυλάττειν, παρὰ πάντων ὁμολογούμενον εἶναι δίκαιον· τὸ δὲ τούτους ἔχειν, μηδένα αὐτὸ ἐρεῖν ὡς ἔστι καλῶς ἔχον. Πολλοὺς δ᾽ οὗτος ἐρεῖ καὶ παντοδαπὸς λόγους, ὦ ἄνδρες, καὶ οὐδὲ πώποτε τοὺς αὐτοὺς. ὁρᾷ γὰρ ὑμᾶς τὸ πάντα χρόνον, ἐλπίσι κενεαῖς καὶ ψεύδεσι λόγοις ἐξηπατημένους ὑφ᾽ ἑαυτῷ· καὶ μέχρι τούτου μνημονεύοντας τὰς ὑποσχέσεις μέχρις οὗ ῥηθῶσιν. εἰ μὲν οὖν ἔτι δεῖ τὴν πόλιν τοῦ δημοσθένους πονηρίας καὶ ἀτυχίας ἀπολαύειν, ἵνα πλέον κακοδαιμονῶμεν (οὐδὲ γὰρ ἔχω τί ἄλλο εἰπεῖν) σκληρὸν ἔσται τοῖς συμβαίνουσιν. οἶδ᾽ ἔτι κηδόμενος τοῦ πατρίδος, καὶ τοὺς πονηροὺς καὶ δωροδόκους μισοῦμεν· καὶ

denuò id recita, quod Demosthenes contra Demosthenem scripsit. Animaduertite Athenienses. Inuenit Demosthenem: quid multis verbis est opus? detulit eum, Athenienses. Id igitur ius in seipsum statuit, vt statim occideretur. postquam autem in vestras manus venit, qui pro populo conueniſtis, qui vos legibus & plebiscitis obtemperaturos iurastis, quid facietis? Negligetis Deorum immortalium religionem, & ea quæ à mortalibus omnibus sacrosancta habentur? Absit Athenienses, absit. Turpe enim fuerit, atque iniquum cum alij per Demosthenis decreta nihilo isto deteriores, neque tot facinoribus constricti perierint: istum qui & vos & leges contemnit, indemnem in vrbe obambulare, à semetipso & decretis suis condemnatum. Hoc concilium Athenienses, hic ipse locus, hæc iura, idem iste orator & illis autor fuit malorum illorum, & eorum quæ deinceps contingent: idem ipse pro concione huic concilio iudicium de se permisit: vobis testibus adhibitis: pactum fecit cum populo, scripto senatusconsulto contra sese, idque apud Matrem deorum depo-
B *suit: quæ omnia iura in literas relata custodit reipublicæ. Quare nefas vobis erit id pactum abolere: aut cum Deorum numen in hoc iudicio iuraueritis, contrarium ipsis Deorum actis ferre suffragium. Neptunus iudicio victus, in causa Alirrothij contra Martem, acquieuit: seueræ Deæ ipsæ apud factam in hoc concilio contra Orestem cognitionem, eiusque veritatem habitare deinceps voluerunt. vos autem quid agetis, qui vos omnium religiosissimos perhiberi vultis? Concilij sententiam irritam facietis, secuti Demosthenis improbitatem? Non, si sapitis, Athenienses. Neque enim paruis aut vulgaribus hodie de rebus iudicatis: sed de salute totius ciuitatis, atque etiam de corruptelæ praua consuetudine & re perniciosa, quæ que mortalibus omnibus exitio fuit. Quòd si quantum potestis, vrbe eijcietis & cohercebitis eos, qui temerè contra vos munera acceptant: incolumes erimus dijs volentibus. Sin oratoribus permittetis, vt vosmetipsos vendant: per vestram incuriam vrbs ab eis euertetur. Ipse Demosthenes pro concione autor fuit pecuniæ cum Harpalo in Atticam allatæ, Alexandro custodiendæ. Sic ergo, dic mihi*
C *vir optime, eam custodiemus, si tu priuatim viginti talenta teneas, alius quindecim, Demades sex mille stateres aureos: alij tantum, quantum ex indicio relatum est? Nam talenta sexagintaquatuor iam comperta sunt, * quorum culpam in istos conferendam censetis? Vtrum porrò honestius est, atque etiam æquius, omnia in ærario asseruari, donec populus id statuat quod æquum sit: an vt oratores & ducum quidam ea direpta teneant? Ego enim existimo constare inter omnes, æquum esse vt publicè custodiantur: nemini autem rectum videri, vt ab istis teneantur. Multa iste dicet, Iudices, & varia, nec vnquam eadem. Videt enim vos omni tempore spe vana & falsis orationibus à se fuisse deceptos: & tantisper pollicitationum meminisse, dum dicuntur. Verum si vrbem adhuc Demosthenis improbitate atque infelicitate frui oportet, vt diutius iratos deos habeamus (neque enim aliud quod dicam reperio) boni consulendum erit quicquid euenerit. Sin patriam adhuc curamus, atq; improbos & largitionibus inhiãtes odimus,*

Nullã Demosthenis misericordiã tribuẽdam esse cõtendit.

& aduersæ fortunæ auguria auertere ac mutare volumus: non moueri, vos debebitis, Athenienses, nefarij istius impostoris deprecationibus nec admittendæ sunt querelæ & fuci istius. Satis enim & dicta & facta & fortunam eius periclitati estis. Et quis vestrûm adeò confidens est, Athenienses, quis adeò incogitans, quis adeò rudis rerum & antè & modò gestarum: vti speret, eum, per quem ex tanta felicitate ad tantam infamiam vrbs deiecta est, quacunque de causa, aut casu (omitto enim hoc) nunc postquam præter cæteras difficultates, & vrgentia nos pericula, etiam vrbanæ corruptelæ accesserunt, & turpi crimine omnes conflictamur, vt ne eam pecuniam quæ priuatim penes quosdam est, populus habere putetur: tum demum istum suis consilijs & belli administratione vos conseruaturum? Nam prætereo cætera quæ inconstanter agendo & imprudenter concionando perfecit, dum aliàs scribit & vetat, ne quem Deum existimemus præter eos qui sunt nobis traditi à maioribus: aliàs dicit, non debere populum contendere cum Alexandro de cæli honoribus. Cum autem in iudicium vestrum adducendum se præuidet: Callimedontem læsæ maiestatis reum facit, quasi is Megaris cum exulibus colloquia habeat, opprimendæ reipublicæ ergò: eámque actionem statim euestigiò tollit. In concione porrò nuper conuocata adduxit atque instruxit falsum delatorem, quasi naualibus insidiæ fierent, cum quidem ea de re nihil decerneret: sed huius iudicij causa, crimina conflaret. Horum enim omnium vos ei testes estis. Præstigiator iste est, iudices, & homo nefarius, neque natura ciuis, neque actionibus & machinationibus suis. Nam quæ triremes sunt ab isto ædificatæ ciuitati, vt sub Eubulo: aut quæ naualia isto rempublicam gubernante facta sunt? Quando iste vel senatusconsulto vel lege ordinem equestrem emendauit? Quas copias vel pedestres vel nauales comparauit, cum quidem post pugnam ad Cheroneam commissam talia tempora inciderent? Quis ornatus Mineruæ in arcem ab isto est allatus? Quod ædificium Demosthenes extruxit, vel in mercatu vestro, vel in vrbe, vel alibi in regione? Nemo certè vsquam ostendet. Eum ergo, qui bellicis in rebus fidem non seruauit: qui in vrbanis administrationibus nullam operam nauauit: qui non obstitit, quò minus aduersarij ciuitatis omnia confecerint quæ voluerunt: qui sese immutauit, & populi causam deseruit: eum vos conseruabitis? Non, si sani eritis, & rectè tum vobis tum reipublicæ consuletis. Amplectimini potius bonam fortunam, quæ vobis vlciscendos obtulit oratores, qui suis sordibus vrbem humilem reddiderunt: & cauete, quemadmodum vos Deorum immortalium oracula sæpè monuerunt, tales duces & senatores. Audite ipsum oraculum. Recita tu oraculum. Oraculum. Quomodo igitur eodem animo futuri sumus? quomodo consentiemus omnes de reipublicæ cõmodis, si duces & magistratus, accepta pecunia, patriæ vtilitatem neglexerint? & vos quidem populus vniuersus in periculum adducemini de solo ciuitatis, & aris atq; focis, & vxoribus ac liberis? isti autem inter se recõciliati, in concionibus quidem alij alios conuicijs proscindent, ac de industria exagitabunt: priuatim autem agẽt eadem, decipientes vos qui verbis eorum facilimè creditis? Quid enim est oratoris popularis, & infesti ijs, qui rempublicã concionib. & decretis oppugnant? aut

Inconstantiam obijcit Demostheni.

Iterum vt inutilem magistratum cauillatur.

Oraculum contra oratores interpretatur.

A καὶ μεταιωνίσαιτο τὴν τύχην. καὶ μεταλλάξαιτο βουλόμεθα. ἀ προσετέον ἐστὶν ὑμᾶς αὐτοὺς, ὦ ἀθηναῖοι, τοῖς τοιούτοις ῥᾳδιουργοῦσι, γόητος τούτου δεήσεσιν, ἀδὲ προσετέον τοῦ οἰκείου, καὶ τοῦ φενακισμοῦ τούτου. ἱκανὴ γὰρ ἐλήφατε πεῖραν αὐτοῦ καὶ τῶν ἔργων, καὶ τῶν λόγων, καὶ τῆς τύχης. τίς ἄρα εὔελπις ἐστὶν ὑμῶν, ὦ ἀθηναῖοι, τίς ἄρα ἀλόγιστος. τίς τῶν προγεγενημένων, καὶ νῦν συνεσκότων πραγμάτων ἄρα ἄπορος, ὅς, οἷς ἐλπίζει, τὸν ἐκ τοσούτης δυσδαιμονίας, εἰς τοσοῦτον ἀδοξίαν καταστήσαντα τὴν πόλιν, δι' οὗ τινα δήποτε αἰτίαν ἢ τύχην (ἐῶ γὰρ αὐτὸ) νῦν ἐπιδὴ πρὸς τοῖς ἄλλαις ἀπορίαις, καὶ τοῖς πρόσθεν συνεσκότοσιν ἡμᾶς κινδυνώδεσι, καὶ ἡ τῶν ἐξ αὐτοῦ τοῦ πόλεως δωροδοκία προσγέγονε, καὶ πρὸς αἰσχρὰς αἰτίας κοινῇ πάντες ἀγωνιζόμεθα, καὶ πρὸς τοῦ μὴ δοκεῖν τὰ ἴδια παρέχειν ὄντα χρήματα κοινῇ τὸ δῆμον ἔχειν· τηνικαῦτα συμβουλεύοντα καὶ πολεμοῦντα αὐτὸν σώσειν ἡμᾶς; ἐῶ γὰρ τἄλλα ὅσα μεταβαλλόμενος ἐν τοῖς πράγμασι, καὶ δημηγορῶν ἀδὲν ὑγιές, ἀλλὰ τὰ τέλεκεκαὶ τότε μὲν γράφων καὶ ἀπαγορεύων, μηδένα ἄλλον νομίζειν θεὸν, ἢ τοὺς παραδεδομένους. τοτὲ δὲ λέγων, ὡς ἀδεῖ τὸ δῆμον ἀμφισβητεῖν τῶν οὐρανῶν ἡμῶν ἀλεξανδρῳ. ὅταν δὲ μέλλῃ κρίθησεσθαι παρ' ὑμῖν, καλλιμέδοντα

B εἰσαγγέλλων σωιέναι ἐν μεγάροις τοῖς φυγάσιν ὑπὸ καταλύσει τοῦ δήμου. καὶ τούτῳ τὴν εἰσαγγελίαν αὐτὸς παραχρῆμα ἀναιρούμενος. ἐν δὲ τῇ ἐκκλησίᾳ ταύτῃ τῇ πρώτῃ γενομένῃ προσάγων καὶ κατασκευάζων ψευδῆ μήνυτα, ὡς ὑπὸ βουλευομένων τὰ νεωρίων, καὶ περὶ τούτων γράφων μὲν οὐδὲν, αἰτίας δὲ, ἕνεκα τοῦ παρόντος ἀγῶνος, παρασκευάζων. τούτων γὰρ ἁπάντων ὑμεῖς οὗτοι μάρτυρες ἐστέ. γόης οὗτος ἄνδρες ἀθηναῖοι, καὶ μιαρὸς ἄνθρωπός ἐστι, καὶ οὔτε τῷ φύσει τῆς πόλεως πολίτης, οὔτε τοῖς πεπολιτευμένοις αὐτῷ καὶ πεπραγματευμένοις. ποίαι γὰρ τριήρεις εἰσὶ κατεσκευασμέναι ἀφ' τούτου, ὥσπερ ὑπὸ εὐβούλου, τῇ πόλει; ἢ ποῖοι νεώσοικοι, τούτου πολιτευομένου, γεγόνασι; πότε οὗτος ἢ ἀφ' ψηφίσματος ἢ νόμου, ἐπηνώρθωσε τὸ ἱππικόν; τίνα κατεσκεύασε δυνάμιν, ποίων καιρῶν παραγενομένων μετὰ τὴν ἐν χαιρωνείᾳ μάχην, ἢ πρὸ ταύτης. ἢ ναυτικῶν; τίς αὐλὼν καὶ τῇ θεῷ κόσμος εἰς ἀκρόπολιν ὑπὸ τούτου, τὶ κατεσκεύακε δημοσθένης οἰκοδόμημα ἐν τῷ ἐμπορείῳ τῷ ὑμετέρῳ. ἢ ἐν τῷ ἄστει. ἢ ἄλλοθί που τῆς χώρας; οὐδεὶς ἂν οὐδαμοῦ δείξειεν. ἔπειτα τὸν μὲν ἐν τοῖς πολεμικοῖς τάξεσιν ἄπιστον γενομένον· ἐν δὲ τοῖς κατὰ τὴν πόλιν οἰκονομίαις ἄχρηστον· παρεωρακότα δὲ τοὺς αὐτοπολιτευομένους ἅπαντα ἀφ' ἃ πεπραγμένους ὅσα ἐβουλήθησαν· μεταβεβλημένον δὲ αὐτὸν, καὶ τὰς ὑπὲρ τοῦ δήμου πράξεις ἐγκαταλελοιπότα. τὸν παρεπιδῆ βούλεσθε; οὐκ, ἐὰν σωφρονῆτε, καὶ καλῶς, καὶ ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν, καὶ τῆς πόλεως βουλεύεσθε, ἀλλὰ δέξασθε τὴν ἀγαθὴν τύχην, ἣ προωρίσαντο παρέδοκε τοὺς ῥήτορας τοὺς τὴν πόλιν, ἀφ' τῆς αὐτῶν δωροδοκίαν, πεπτωκότας· καὶ φυλάξασθε, καθάπερ οἱ θεοὶ προφήκασιν ὑμῖν ἐν ταῖς μαντείαις πολλάκις, τοὺς τοιούτους ἡγεμόνας καὶ συμβούλους. ἀκούσατε δὲ αὐτοῦ τοῦ μαντείας. λέγε σὺ τὴν μαντείαν. Μαντεία. Πῶς ἂν μίαν γνώμην ἔχομεν, ὦ ἀθηναῖοι, πῶς ὁμονοήσομεν ἅπαντες ὑπὲρ τοῦ κοινῇ συμφέροντος, ὅταν οἱ ἡγεμόνες καὶ οἱ δημαγωγοὶ χρήματα λαμβάνοντες, ποιῶν τὰ τοῦ πατρίδος συμφέροντα; καὶ ὑμεῖς μὲν ὁ δῆμος ἅπας κινδυνεύῃ περὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ τόλεως, καὶ τῶν ἱερῶν τῶν πατρῴων, καὶ παίδων, καὶ γυναικῶν, οἱ δὲ διηλλαγμένοι πρὸς αὐτοὺς, ἐν μὲν τῇ ἐκκλησίᾳ λοιδορῶνται, καὶ προσκρούσιν ἀλλήλοις ἐξεπίτηδες· ἰδίᾳ δὲ πολὺ πράττουσιν, ἐξαπατῶντες ὑμᾶς, τοὺς ῥᾴστα πειθομένους τοῖς τούτων λόγοις; τὶ γὰρ ἐστι ῥήτορος δημοτικοῦ καὶ μισοῦντος τοὺς κατὰ τῆς πόλεως λέγοντας, καὶ γράφοντας;

C ἢ τὶ

ἢ τί φασὶ τοὺς πρὸ ὑμῶν γεγενημένους, ὦ δημοσθένες καὶ πολύευκτε, διαπελεῖν πολλοὺς καὶ τοῦτο ἀδένος δεινοῦ τόπου τὴν πόλιν περιεστηκότος. ἀ κρίνειν αὐτοὺς; οὐκ εἰσαγγέλειν; ἀ γράφεσθαι παρανόμων; ἔστιν οὖν ὅ, τι πεποιήκατε τούτων ὑμεῖς οἱ φάσκοντες τοῦ δήμου κήδεσθαι, καὶ τὴν σωτηρίαν ὑμῖν ἐν τῇ τούτων εἶναι ψήφῳ; γέγραφα πολλά σοι ψήφισμα, δημοσθένες, πολλῶν ὄντων καὶ δεινῶν παρανόμων, ὧν δημάδης γέγραφε; κεκώλυκας ἵνα πρᾶξιν, ὧν ἐκεῖνος προελόμενος καὶ τοῦ δήμου πολίτου; ἀδεῶς λωπινῶν. εἰσήγαγες τὴν παρὰ τὸ τοῦ δήμου ψήφισμα, καὶ τοὺς νόμους πολλὰ διαπεπραγμένους; ἀδὲ πώποτε. ἀλλὰ πρειεῖδες αὐτὴν ἐν τῇ ἀγορᾷ χαλκοῦν στεθεῖσαν. καὶ τὴν ἐν πρυτανείῳ σιτήσεως κεκοινωνηκότα τοῖς ἁρμοδίῳ καὶ ἀριστογείτονος ἀπογόνοις. ἔπειτα τοῦ τὴν οὐσίας τὴς σῆς ὁ δῆμος ἔλαβε πεῖραν; ὅπου τὴν τοῦ ῥήτορος βοήθειαν καὶ δυνάμιν ἐξεπυζομένην εἴδομεν; ἢ ἐν τούτῳ φήσετ' εἶναι δεινοί, εἰ πρὸς κρίνετε τούτους, ἀεὶ λέγοντες, ὡς οὐκ ἔστιν ἔξω τὴς πατρίδος ὑμῖν ἐξελθεῖν· οὐκ ἔστιν ἄλλη καταφυγή, χωρὶς τὴς ὑμετέρας οὐσίας. φανερὰς ἐχρῶν γεγενημένους αὐτοὺς πράττοντας καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ τοῖς κατὰ τοῦ δήμου γραφομένοις ψηφίσμασιν· ἔτω πείθειν τούτους, λέγοντας, ὡς οὐκ ἔστιν ὑμῖν ἀδεμία σωτηρία χωρὶς τὴς παρὰ τοῦ δήμου βοηθείας ὑμεῖς δὲ, ἐν τοῖς ἔξω τὰς ἐλπίδας ἔχετε, ἀμιλλώμενοι τοῖς κολακείαις πρὸς τοὺς ὁμολογοῦντας ὑπὲρ ἀλεξάνδρου πράττειν, καὶ δῶρα εἰληφέναι παρὰ τὴς αὐτὴς, ὧν περ νυνὶ ἀπεφάγκεν ὑμᾶς ἡ βουλή. καὶ συμπαίντων τὴς ἑλλήνων ἐναντίον διειλεγμένος νικάνορι, καὶ κεχρηματικὼς ἐν ὀλυμπίᾳ περὶ ὧν ἐβουλήθης, ἐλεεινὸν νυνὶ σεαυτὸν κατεσκεύαζες, προδότης ὢν καὶ δωροδόκος; ὡς δεδιημελημένος τούτου τὴς σῆς πονηρίας, καὶ ἀ δώσων δίκην ὑπὲρ ὧν εἴληφας πεπεικώς. τοσούτῳ πολυπρόπερος δὴ μάδου, ὥς θ' ὁ μὲν προειρηκὼς ἐν τῷ δήμῳ τὴν αὐτὴν τρόπον, καὶ τὴν ἀπόνοιαν, καὶ ὁμολογῶν λαμβάνειν καὶ λήψεσθαι· ὅμως ἀ τετόλμηκεν αὐτοῖς δεῖξαι τὸ πρόσωπον. ἀδὲ ἐναντίον τῇ τὴς βουλῆς ἀποφάσει, λέγειν ἠξίωσε. καί τοι οὐκ ἔγραψεν ἐκεῖνος πρὸς αὐτὸν κυρίαν εἶναι τὴν βουλὴν, ἀλλὰ θάνατον ὡρίσατο. ἐὰν ἀποφανθῇ χρήματα εἰληφώς. σὺ δ' ἔτω σφόδρα πεπίστευκας τοῖς σαυτοῦ λόγοις, καὶ καταφρόνηκας τὴς τούτων ἀληθείας, ὡς τι πείσειν οἴει τοὺς δικαστὰς, ὡς μόνον σοῦ κατέψευσται τὸ συνέδριον· καὶ μόνον οὐκ, εἰληφότα σε τὸ χρυσίον ἀπέφαγκεν, καὶ τὴς αὐτὴς πειθόμενος ὁρᾶτε. ὦ ἀθλιώτατοι, τί μέλλετε πρᾶξιν. παρεληφάτε παρὰ τοῦ δήμου τὸ πρᾶγμα τὸ γεγενημένον ἤδη. πρωφελείας δὴ ἕνεκα τὴς καὶ τὴν ἐνόχων ὅλων τὴς ἀποφάσεσι, δημοσθένης εἰσάγει πρῶτος, κατηγορήκαμεν ἡμεῖς ἀδενὶ καταχαριζόμενοι τὴν κοινῶν δικαίων. πότερ' ἀμελήσαντες τὴν γεγενημένων ἁπάντων, ἀφήσετε τὴν πρῶτον εἰσπεπλευκότα πρὸς ὑμᾶς, καὶ τὸ δίκαιον τὸ παρὰ τῷ δήμῳ καὶ τῇ βουλῇ τῇ ἐξ ἀρείου πάγου δόξαν τ' εἶναι καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἀνθρώποις, πῶς ὑμεῖς κύριοι πάντων λύσετε, καὶ τὴν πονηρίαν αὐτοῦ τὴν τούτων ἀναδέξεσθε; ἢ πᾶσιν ἀνθρώποις παράδειγμα ἐξοίσετε κοινὸν ὑπὲρ τὴς πόλεως, ὅτι μισεῖτε τοὺς προδότας, καὶ τοὺς χρημάτων ἕνεκα, πρεσβεύοντας τὸ τοῦ δήμου συμφέρον. τοῦτο γὰρ ἁπαντά ἐστιν ἐφ' ὑμῖν νυνὶ καὶ πεντακόσιοι καὶ χίλιοι ὄντες, τὴν ἁπάσης τὴς πόλεως σωτηρίαν ἐν τοῖς χερσὶν ἔχετε, καὶ ἡ τήμερον ἡμέρα, καὶ ἡ ὑμετέρα ψῆφος, πολλὴν ἀσφάλειαν τῇ πόλει κατήσει, τὸ δίκαιον ὑμῶν ἐθελόντων κρίνειν. ἢ μοχθηρὰς ἐλπίδας ποιήσετε πάντας ἔχειν, τοιαῦθ' ὑμῶν ἔθη καθιστάντων. ἀ καταπλήκτεον ἐστὶν, ὦ ἄνδρες ἀθλιώτατοι, καὶ προεστέον, ἐὰν σωφρονῆτε, τοῖς δημοσθένους ἐλέοις τὴν κοινὴν καὶ δικαίαν ὑπὲρ τὴς πόλεως

A *aut quid aiunt ætate vestra superiores, Demosthenes & Polyeucte, studio perpetuò habuisse? idque cum eo tempore nulla clades rempub. vrgeret? nõ se mutuò accusasse? non maiestatis læsæ criminatos esse? non violatarum legum fecisse reos? Est verò horum quicquam quod feceritis vos, qui vos curare populum profitemini? qui salutem vestram in horum suffragio dicitis esse collocatam? scripsisti tu decretum Demosthenes, cum multa atrocia & contraria legibus Demades decreuisset? prohibuisti aliquam actionem, quam ille susceptam contra populum administrauit? Nullam penitus. Maiestatis reum fecisti eum, qui contra plebiscitum & leges multa perpetrauit? Nunquam prorsus: sed æream ei statuam in foro erigi passus es, & pari honore victus in curia cum Harmodij & Aristogitonis posteris frui. Deinde vbi populus beneuolentiæ tuæ periculum fecit? vbi oratoris auxilium & vim declaratam vidimus? An ibi vos disertos esse dicetis, vbi hos deceperitis: cum subinde dicatis, non licere vobis egredi patria: non vobis vllum esse confugium, nisi ad horum beneuolentiam? Oportebat vos apertè, dictis & factis, aduersatos decretis contra populum scriptis, sic demum*

Patriæ studium profiteri, & hostibus esse tretum insimulat Demosthenẽ.

B *postulare uobis fidem haberi ab his, cum dicitis, vobis nullam salutis spem esse reliquam extra populi auxilium. At vos in exteris spem habetis, cum contentione quadam assentationis aduersus eos, qui se Alexandri negocium agere confitentur: & dona ab ijsdem accepistis, ob quæ senatus modò vos detulit. Cum coram omnibus Græcis cum Nicanore sis collocutus: et Olympiæ, quibus de rebus voluisti, responsa acceperis: nunc miserabilem te facis, homo proditor & corruptus: quasi isti rationem habituri sint tuæ improbitatis, tuq; pœnas non daturus sis eorum facinorum, in quibus es deprehensus: tanto Demade audacior, quòd ille cum iam explicasset pro concione mores suos atq; desperationem: ac profiteretur, se & accipere & accepturum esse: tamen faciem eis sua ostendere non ausus fuit, neq; senatus delationi contradicendum putauit: tametsi ille se autoritati senatus per decretum non commisit, neq; pœnam capitis in se statuit, si, vt qui pecuniam accepisset, à senatu deferretur.*

Collatio cũ Demade exaggerãdi causa.

C *Tu verò vsque adeò fretus fuisti eloquentia tua, & horum bonitatem cõtempsisti: vt te persuasurum putares iudicibus, concilium contra te solum dixisse falsum, ac te solum detulisse, cum aurum non acceperis. Et quis ista credat? Videte Athenienses quid facturi sitis. Accepistis à populo rem iam confectam. Demosthenes supplicij causa, in eos qui delatione tenẽtur, constituti, primus in iudiciũ adducitur. Nos accusauimus, iure publico nemini condonato. Vtrum neglectis ijs quæ acta sunt omnibus, dimittetis eum, qui primus ad vos ingressus est: & quæ tum populo, tum Areopagitico senatui, tũ omnibus hominibus æqua visa sunt, ea vos, quorum omnis est autoritas, tolletis, atq; ipsi improbitatẽ istorum in vos recipietis? an verò mortalibus omnibus cõmune exemplũ proponetis vestri in proditores odij, atq; in eos qui pecuniæ causa vtilitatẽ populi neglexerũt? Hæc enim omnia nunc penes vos sunt: vos mille quingenti numero totius ciuitatis salutẽ in manibus habetis: hæc dies vestrúmque suffragium aut in magna securitate rempublicam collocabit, si ita vt æquum est pronunciare voletis: aut efficietis, vt spem omnes malam concipiant, si tales mores introduxeritis. Non percelli debetis Atheniẽses: neq; cõmiseratione Demosthenis, si sapitis, cõmunis & æqua*

Cõmonefacit iudices officij sui.

Commiserationem iterum excludit.

urbis

vrbis nostræ defensio est amittenda. Nemo enim vestrûm coegit istum pecuniam alienam, in vestram fraudem, accipere, qui per vos pecuniæ plus satis possidet: neque causam dicere de confessis criminibus, cum suo decreto se capitis condemnarit: sed superioris eius vitæ insitæ sortes & improbitas, hæc in caput eius conuerterunt. Nolite igitur moueri ploratu eius & lamentationibus. Multò enim æquius fuerit misereri regionis nostræ, quam iste his factis in pericula conijcit: quæ vos ex se natos obsecrat, liberis atque vxoribus vestris productis, vt & proditorem vlciscamini, & se tueamini: pro qua maiores nostri, multis egregijs prælijs commissis, eam vobis liberam tradiderunt: in qua multa illustria exempla relicta sunt virtutis defunctorum. Hanc intuentes, Athenienses, & patria quæ in hac fiunt sacrificia, & monumenta maiorum, cordatos iudices suffragia ferre decet: & cum Demosthenes vos decepturus & seducturus, commiserationem mouebit, & lachrymabit: vos vrbis corpus intuentes, & partam ei olim gloriam, conferte, vtrum vrbs per istum facta sit miserabilior, an verò per vrbem Demosthenes? Reperietis enim istum, ex quo ad rempublicam accessit, splendidum esse factum, & pro scriptore orationum & Ctesippi ac Phormionis causidico, multis alijs ciuibus locupletiorem: ex obscuro, & nulla patria maiorum gloria ornato, illustrem: vrbem autem aliter affectam, quàm pro dignitate sua & gloria maiorum. Itaque repudiata misericordia & imposturis istius, sanctum & iustum ferte suffragium: & quid patriæ, non quid Demosthenì conducat, considerate. Hoc enim est bonorum iudicum officium. Quòd si quis ascenderit Demosthenì patrocinaturus: cogitate, eum hominem, si non sit obnoxius futuris delationibus, malè velle reipublicæ: qui nec contra populum munera acceptantes, pœnas dare sinat: & communem corporum vestrorum custodiam, quæ Areopagitico est concilio commissa, abrogari velit, & confundi totius iura ciuitatis. Sin orator aut imperator, ex ijs, qui expectatum contra se indicium fide carere volunt, ei patrocinabuntur: non vobis auscultandum erit illorum orationi: sed sciendum ab omnibus istis mutuas tradi operas, in Harpalo & recipiendo & dimittendo. Existimantes igitur, Athenienses, contra vos, istos omnes ascendere, communes hostes legum & totius ciuitatis: ne approbetis eos, sed accusationis capita diluere iubetote: neque etiam istius ipsius insaniam, qui eloquentia sua magnopere fretus est: quem vbi constiterit vobis, acceptare munera: quò magis vobis fucum fecit, eò magis eum pro dignitate vestra & vrbis vlciscimini. Alioqui vno suffragio, vnóque iudicio, omnibus ijs, qui vel delati vel deferendi sunt, absolutis, in vosmetipsos & populum corruptelam eorum transferetis, ac post, eos qui absoluerunt, accusabitis, cum accusando nihil proficietis. Ego, quantum ad meam accusationis partem attinet, opem tuli: cæteris rebus neglectis omnibus præter ius & vtilitatem vestram: reipub. non defui: non plus gratiæ tribui, quàm à populo decreto mihi muneri: quo eodem animo vt & vos sitis, peto, atque alijs accusatoribus aquam trado.

Patronos Demosthenis repudiat.

Commẽdatio sui officij.

A πόλεως ἀπολογίαν. ἡδεὶς γὰρ ὑμῶν ἠνάγκαζε τὴν τὰ μὴ προσήκοντα χρήματα λαμβάνειν καθ' ὑμῶν, τὴν πολλῷ πλείω τῶν ἱκανῶν δι' ὑμᾶς ἑτέρῳ κεκτημένον· ἐδὶ ἀπολογεῖσθαι νῦν ὑπὲρ τῶν ὁμολογουμένων ἀδικημάτων, γράψαντα καθ' ἑαυτοῦ θανάτου τὴν ζημίαν. ἀλλ' ἡ ἐκ τοῦ ἄλλου βίου ἔμφυτος αἰσχροκερδεία καὶ πονηρία, πεσοῦσα εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ τέτραφε. μὴ οὖν ἄχθεσθε αὐτοῦ κλαίοντος καὶ ὀδυρομένου. πολὺ γὰρ ἂν δικαιότερον ἐλεήσειε τὴν χώραν, ἣν οὗτος καθίστησιν εἰς τοὺς κινδύνους πιεῖν πράττων· ἢ τοὺς ἐξ αὐτοῦ γεγενημένους ὑμᾶς ἱκετεύει παραστησαμένη τὰ ὑμέτερα τέκνα καὶ γυναῖκας, πιμωρήσασθαι τὸν προδότην καὶ σώζειν ἑαυτόν. ὥσπερ γὰρ οἱ πρόγονοι καλοὺς καὶ πολλοὺς κινδύνους ὑπομείναντες, ἐλευθέραν ὑμῖν αὐτὴν παρεδώκασιν. ἐν ᾗ πολλὰ καὶ καλὰ παραδείγματα λελειπται τῶν τελευτησάντων ἀρετῆς. εἰς ταῦτα ἀποβλέποντας, ὦ ἀθηναῖοι, καὶ τὰς ἐν αὐτῇ γινομένας πατρίους θυσίας, καὶ τὰς τῶν προγόνων θήκας, φέρειν δεῖ τοὺς εὖ φρονοῦντας τὴν ψῆφον· καὶ ὅταν δημοσθένης ἐξαπατῆσαι βουλόμενος, καὶ παρακρούσμενος ὑμᾶς οἰκτίζῃ, καὶ δακρύῃ· ὑμεῖς εἰς τὸ τῆς πόλεως σῶμα ἀποβλέψαντες, καὶ τὴν πρότερον δόξαν αὐτῇ ὑπάρχουσαν αὐ

B τίθετε, πότερον ἡ πόλις ἐλεεινοτέρα διὰ τοῦτον γέγονεν. ἢ διὰ τὴν πόλιν δημοσθένης; εὑρήσετε γὰρ τοῦτον μὲν λαμπρὸν ἐξ οὗ προσεληλύθεν εἰς τὸ πολιτεύεσθαι, γεγενημένον, καὶ αὐτὶ μὲν λογογράφου καὶ μισθοῦ τὰς δίκας λέγοντος, ὥσπερ κτησίππου, καὶ φορμίωνος, ἑτέρων καὶ πολλῶν πλουσιώτερον ὄντα τῶν ἐν τῇ πόλει. αὐτὶ δὲ ἀγνῶτος καὶ ἀδεμίαν πατρικὴν δόξαν παρὰ τῶν προγόνων παρειληφότος. εὔδοξον γεγενημένον. τὴν δὲ πόλιν οὐκ ἀξίως ἐκείνου, οὐδὲ τῶν προγόνων δόξης διακειμένην. ἀφέντες οὖν τοῦτον ἐλεεῖν, καὶ τοῦτο φενακισμοὺς τοῦτο τάττειν, τὴν ὁσίαν καὶ δίκαιαν φέρετε ψῆφον· καὶ σκοπεῖτε τὸ τῇ πατρίδι συμφέρον, μὴ τὸ δημοσθένει. τοῦτο γὰρ ἐστι καλῶν καὶ κακῶν δικαστῶν ἔργον. καὶ ὅταν ἀναβαίνῃ τὶς συνηγορήσων δημοσθένει, λογίζεσθε ὅπερ ὁ ἄνθρωπος, εἰ μὲν μὴ ὑποχρεὼν τῆς μελλούσης ἀποφάσεως ἀναβαίνει, κακόνους ἐστὶ τῇ πολιτείᾳ, καὶ τοῦτο ἐπὶ τῷ δήμῳ δῶρα λαμβάνοντας, καὶ βουλόμενος δίκας δοῦναι, καὶ τὴν κοινὴν τῶν ὑμετέρων σωμάτων φυλακὴν, ἐφ' ἣ τέτακται τὸ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ συνέδριον καταλυθῆναι βούλεται, καὶ συγκεχυθῆναι πάντα τὰ ἐν τῇ πόλει δίκαια. εἰ δὲ ῥήτωρ ἢ στρατη-

C γὸς, οἱ τὰ καθ' αὐτὸν προσδοκωμένην ἀπόφασιν ἄπιστον βουλόμενοι γενέσθαι, συνηγορεῖν· καὶ προσεκλέον ὑμῖν ἐστὶ τῆς τούτων λόγοις, εἰδότας, ὅτι ἐκ πάντων τούτων γίνεται συνεργία πρὸς τὴν ἁρπάζειν καταπλεῖν καὶ τὴν ἄφεσιν. νομίσαντες οὖν, ὦ ἀθηναῖοι, καθ' ὑμῶν πάντας τούτους ἀναβαίνειν καὶ κοινοὺς ἐχθροὺς εἶναι τῶν νόμων καὶ τῆς πόλεως ἁπάσης· μὴ ἀποδέχεσθε αὐτοῦ. ἀλλὰ κελεύετε ἀπολογεῖσθαι πρὸς τὴν κατηγορημένων· μηδὲ τὴν αὐτοῦ τούτου μανίαν, ὃς μέγα φρονεῖ ἐπὶ τῷ δυνάσθαι λέγειν. καὶ ἐπεὶ δὲ φανερὸς ὑμῖν γένηται δωροδοκῶν ἐπὶ μᾶλλον ἐξελήλεγκται φενακίζων ὑμᾶς· τιμωρήσασθε ὑμῶν αὐτὸν καὶ τὴν πόλεως ἀξίως. εἰ δὲ μὴ, μιᾷ ψήφῳ, καὶ τοῦ ἀγῶνος, πάντας τοὺς ἀποπεφασμένους, καὶ τοὺς μέλλοντας ἀφέντες, εἰς ὑμᾶς αὐτοὺς καὶ τὴν δῆμον τὴν τούτων δωροδοκίαν τρέψετε, καὶ ὕστερον ἐγκαλεῖτε τοῖς ἀφεῖσιν, ὅτι οὐδὲν ἔστιν πλέον ὑμῖν. ἐγὼ μὲν οὖν ὅσον εἰς τὸ μέρος τὸ μὲν τῆς κατηγορίας ἥκει. βεβοήθηκα τἄλλα πάντα παρεῖδον πλὴν τοῦ δικαίου καὶ τοῦ συμφέροντος ὑμῖν· οὐκ ἐγκατέλιπον τὴν πόλιν· οὐ χάριν περιγενομένην τοῦ δήμου χειροτονίας ἐπιζητῶ. ἀξιῶν δὴ καὶ ὑμᾶς τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχειν, παραδίδωμι τὸ ὕδωρ τοῖς ἄλλοις κατηγόροις.

DEMO-

ΙΕΡΩ-